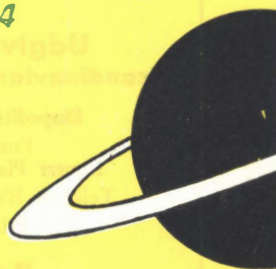

UFO NYT

Sven Olov Larsson

Majoragatan 3 A

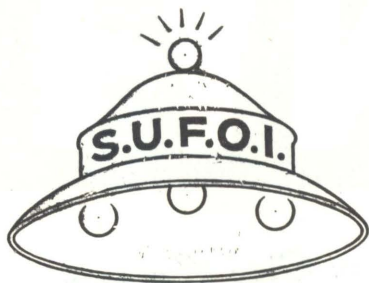
Borlänge 2

S. U. F. O. I.

Juli 1962

Pris 1,50 kr.

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-Investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Hauser Plads 18, København K
Telefon BY 9228 - Giro 843 80
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	121
Hvad den sovjetrussiske presse siger	122
UFO-mysteriet	125
Jordskælvsrapport.....	131
Filosofi	133
Spørgsmål og svar	135
Hvorfor?	139
UFO-observationer over Skandinavien	142

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:

Sekretariat. Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lyngby - Tlf. 283

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.

Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.

Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsbj, tlf. 09 119920.

Repræsentanter for København.

Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.

X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Fyn:

Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsbj, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:

Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.

Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.

Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf.

(03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.

Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.

Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 4, telf. 5825.

Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.

Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.

Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bagersgade 3, telefon 066 23095.

Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.

Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraaev 43, telf. 3293.

Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.

Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 8298.

Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.

Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.

Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.

Viborg: M. Holbech, Sjællandsgade 12, tlf. 3410.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Fortsættes på bagsiden

AKTUELT

Ought to be translated

I dette nummer bringes for første gang en artikel af Mr. Creighton, der bl. a. skriver i „Flying Saucer Review“. Mr. Creightons artikler handler om stof hentet fra den russiske presse. De i artiklerne fremsatte betragtninger kan, da der er tale om godkendt stof, med god ret betragtes som Sovjets syn på disse områder.

Artiklerne beskæftiger sig med universet og dets muligheder for beboelse af levende intelligensvæsen. Det er bemærkelsesværdigt, at man bortset fra smånotiser ikke har set disse tanker gengivet i danske aviser og blade, men skal hente stoffet fra udlandet, skønt russiske blade også kan fås her i landet. Er man bange for disse dristige tankers indhold eller frygter man den tankevirksomhed, som de evt. ville fremkalde hos læserne? Følger Sovjet trods alt en anden og mere positiv rumpolitik end mange af vestens stater?

Endnu et stykke tid vil vi også fra denne side møde en række ubesvarede spørgsmål, men meget tyder på, at vi spændt bør følge rumudviklingen i Sovjet. Der findes en række fælles områder mellem de russiske tanker på den ene side og Keyholes og NICAPs bestræbelser på fremtvingelse af oplysninger på den anden side. Disse tanker og bestræbelser vil alle gavne UFO-sagen, og måske tvinges hemmelighedskræmmeriet til ophør tidligere end ventet. En del af vestens kendte videnskabelige navne er knyttet til de nye tanker, så måske vil vi i den nærmeste fremtid møde epokegørende nye videnskabelige oplysninger fra denne kant. Jeg tænker her på de virkelig store videnskabsmænd og ikke på „småprofeterne“, som har nok i sig selv og som allerede nu ved „alt“.

Som yderligere sammenligningsgrundlag kan benyttes de sidste 15 års astronomiske litteratur. Bemærk især den ændring i konklusionerne der finder sted, efterhånden som vi nærmer os 1962. I dag sker ændringerne så hurtigt, at man ikke kan

følge med. Inden en bog er færdigtrykt, er flere af dens teorier allerede forældede.

Alt i alt er der her tale om et godt og interessant spor med mange muligheder. Følg det.

F. P.

Aktuelt II

Ought to be translated

For nogle år siden bekendtgjorde russerne og amerikanerne — hver for sig — på samme tid, at de ville afskyde en raket armeret med et A-våben mod Månen. Gennem den deraf følgende eksplosion på måneoverfladen ville videnskaben være i stand til at måle og observere sig til værdifulde oplysninger.

Kort tid efter bekendtgjorde begge lejre, at man alligevel ikke ville gribe til så drastiske metoder — man ville indskrænke sig til at sende en raket armeret med et konventionelt spræng hoved mod Månen!

Kort tid efter bekendtgjorde begge lejre — igen samtidigt — at planerne var opgivet!!! I stedet for det oprindelig besluttede, ville man nu sende en raket udstyret med instrumenter til fotografering omkring Månen. Raketten ville blive steriliseret, så den ikke, hvis den skulle styrte ned på måneoverfladen, ville sprede de jordiske bakterier til Månen!

Hvilken omvæltning fra en A-sprængning til en kredsende steril raket!!

Rummenneskene har gang på gang påpeget, at vi ikke vil få lov til at føre den jordiske krigsmaskine til andre legemer. Så længe vi forsker videnskabeligt for menneskehedens ve og vel, vil vi blive hjulpet nøjagtigt så meget, som den øjeblikkelige situation tillader — og man vil aldrig modarbejde os. Men er der tale om aggressive handlinger i aggressivt øjemed eller der er tale om fare for solsystemets øvrige beboere, vil der blive skredet ind!!!

Der tilgår *altid* de ansvarlige en advarsel inden der bliver skredet ind.

Nu forsøger amerikanerne at sprænge et A-våben i Van Allen bæltene! Tre aflysninger, hvis begrundelse ingen kunne se i den tågesnak, amerikanerne kom med, var indledningen. Da afskydningen endelig kunne finde sted, lykkedes det ikke at få raketten på den rigtige kurs.

Medens dette skrives tankes en ny raket til et nyt forsøg.

Krutchew råber op om, at hvis amerikanerne ikke opgiver forsøget, kender russerne metoder til at få det standset! Det er sikkert sandt — blot er det nok ikke russerne selv, der er den udøvende faktor.

Givet er det, at der er mange hoveder lagt i blød i anledning af forsøget. Alt skal ses i relation til de flyvende tallerkener — i hvert fald noget af denne størrelsesorden — og vore besøgende ved besked.

Nu får vi se, om sprængningen finder sted! Gør den det har vore besøgende taget de nødvendige forholdsregler til at sikre deres egne planeter og adgangsvejene til Jorden. Finder den ikke sted, skal jeg lade det være op til den enkelte at tro, om det skyldes indgriben fra rummenneskene, russernes trusler eller den så følgende amerikanske søforklaring.

H. C.

Hvad den sovjetrussiske presse siger

Ought to be translated

Af Gordon W. Creighton i „Flying Saucer Review“ nov. dec. 1961.

Mr. Creighton, vor Rusland-Ekspert, fortsætter sine artikel- og oversættelserier, som afslører den officielle sovjetpolitik hvad ikke-jordisk civilisation angår. Selv om flyvende tallerkener som sådan stadig er tabu, bliver det i tiltagende grad øjensynligt, at Sovjetunionen er parat til at anerkende kendsgerningerne om, at der findes intelligent ja endog menneskeligt liv i verdensrummet.

Mr. Creighton siger:

I forbindelse med mine tidligere oversættelser fra sovjetiske aviser og tidsskrifter har jeg henvist til, hvad jeg holder for et tiltagende bevis, nemlig at den russiske regering systematisk forbereder dens egen befolkning på, at eksistensen af ikke-jordiske, intelligente væsener må indrømmes, og at kontakt med disse ikke længere kan bortforklares.

Det nyeste bevis herfor er en 24-sidet artikel af den sovjetrussiske forfatter Vladimir Lvov i „Zvezda“ (Stjerne) fra maj 1961 og betitlet „Kosmos og os“. Dette vigtige månedsskrift udkommer i Lenin-grad, og er det officielle organ for forfatterforbundet i USSR.

Hovedpunkterne i artiklen gengiver jeg i kortfattet sammendrag.

Efter at forfatteren har talt om menneskehedens tilkæmpede resultater fra Columbus til Gagarin og menneskets tidligere spekulationer over verdensaltet, siger forfatteren, at tiden nu er kommet til modigt at træde frem med problemet, om det er uundgåeligt eller ikke, at vi søger kontakt med beboere fra andre verdener. Svaret herpå, siger han, er et afgjort JA, fordi materien er det samme overalt i universet, er underkastet de samme love og går frem gennem de samme udviklingsstadier, frembringer liv overalt, hvor betingelserne derfor er gunstige og liv, som uvægerligt når sit kulminationspunkt — når igen de rigtige forhold er til stede — i den højeste og mest komplicerede, levende materie, nemlig i substansen af den menneskelige hjerne og forstand.

Selv om det meget vel kan vise sig, at der ikke på andre planeter i vort solsystem findes højt udviklet liv, så er dette uvæsentlig, da den amerikanske astronom Struve har gjort en opdagelse, som forbavsedt videnskaben meget. Han har gennemført et omhyggeligt studium af et stort antal stjerner i vor mælkevej og har fundet, at omtrent halvdelen af dem roterer 5 gange hurtigere end de andre, hvoraf han slutter, at det er de langsommere stjerner, som har planetsystemer, og — som følge heraf — har halvdelen af stjernerne i mælkevejssystemet planeter. Naturligvis findes der ikke på alle stjernearter de fornødne betingelser for en vedvarende udvikling til højere livsformer. Ud fra den antagelse, at forudsætningen for udvikling af højere liv i et planetsystem må være en konstant tilstand i modersolen, og da det har taget $3\frac{1}{2}$ —4.000.000.000 år for vor jord at skabe et menneske fra de første æggehvidemolekyler, har videnskaben foretaget omhyggelige beregninger og ment, at i virkeligheden har 5 eller 6 pct. af stjernerne i mælkevejssystemet den rigtige type. Det betyder 5 eller 6 pct. af ca. 200.000.000.000 sole. Det vil igen betyde, at der fandtes 10—12.000.000.000 menneskeheder som vor alene indenfor vort eget mælkevejssystem.

Op hvor vil man så søge disse menneskeheder?

For tiden koncentrerer en stor del af videnskabsmændene deres opmærksomhed på stjernerne Epsilon Eridani, Epsilon Pavonis og Tan Ceti, som alle ligger omkring 11 lysår fra os, og som har omtrent den samme størrelse og lysstyrke som vor egen

sol. Det kan meget vel være, at der på de planeter, som kredser om disse tre stjerner, findes menneskeheder som vor egen, og i så fald ville en kontakt med disse mennesker kun være et spørgsmål om tid. Blandt dem ville der bestemt være „ældre brødre“ — og en civilisation, som ville være uhyre langt forud for vor egen.

Forfatteren omtaler en Science Fiction-roman, som for kort tid siden er offentliggjort i Sovjetunionen. Den hedder „Andromeda-tågen“ og er skrevet af Iwan Antonovich Efremov. Forfatteren forestiller sig en „Stor Kreds“ eller en konfederation af civilisationerne i kosmos. Naturligvis er sligt — som denne artikels forfatter siger — kun Science Fiction, og dog er i dag — kun tre år efter Efremovs romans fremkomst — de jordiske radioastronomer beskæftiget med et alvorligt projekt, som man egentlig kunne kalde „Udkig efter Den store Ring“. Undersøgelse af radiosignaler fra andre „intelligens-øer“ i verdensrummet er i dag et fuldkommen respektabelt tema for alvorlige teoretiske betragtninger og forskning. Forfatteren citerer en artikel, som for kort tid siden offentliggjordes i „Nature“ af den britiske radiofysiksekspert dr. Bracewell. Forfatteren betoner udtrykkeligt dr. Bracewells opfattelse af at videreudviklede væsener, der — såfremt de eksisterer et eller andet sted — ønskede at søge forbindelse med os eller ønskede at udforske os, som et første skridt her hen imod netop ville sende automatiske apparater fyldt med instrumenter ind i vort solsystem. Dr. Bracewell's egne ord er, „at muligheden herfor faktisk ikke er udelukket, idet sådanne maskiner muligt allerede opererer i vort solsystem og udsender radiosignaler“.

Jeg tror, at jeg med dette uddrag af det sovjetrussiske tidsskrift „Zvezda“ har bragt så meget, at læsere af „Flying Saucer Review“ vil kunne danne sig deres egen mening om, hvorvidt den russiske regering allerede er i besiddelse af vigtige informationer og nu på klog vis forbereder landets befolkning på den dag, da nyheden offentliggøres. Man må stadig tænke på, at alt, hvad der bliver trykt i USSR, på forhånd er underkastet en grundig undersøgelse, hvorunder ethvert blot tænkeligt standpunkt er blevet taget i betragtning.

Hundrede procent Science Fiction er naturligvis i dag anerkendt i USSR såvel som andre steder, men alt, hvad der i USSR offentliggøres om verdensrum-

met eller rumfart, må behandles lige så grundigt og omhyggeligt som politisk materiale. I USSR er der ikke plads til individuelle luner eller private synspunkter. Når en artikel som denne, der begribeligvis ikke kan kaldes Science Fiction, offentliggøres i mange tidsskrifter og aviser, så må det utvivlsomt være, fordi de sovjetiske myndigheder har deres grunde hertil.

Det er bemærkelsesværdigt, at major Donald Keyhoe i sin sidste bog „Flying Saucer — Top Secret“ på side 192 siger, at han er i besiddelse af et brev fra den tyske matematiker og astronom, professor Hermann Oberth, i hvilket Oberth siger, at han er sikker på, at tallerkenerne kommer fra Epsilon Eridani og Tan Ceti. Det originale brev befinder sig i NICAP's arkiv. På siderne 257 og 258 omtaler Keyhoe „Project OZMA“, som gennemføres i det nye radioastronomiske observatorium i Green Bank i West-Virginia i USA. Senere omtaler han en betydningsfuld meddelelse om „Project OZMA“ af dr. Struve, lederen af det nye observatorium. Denne dr. Struve er naturligvis den amerikanske videnskabsmand, som er omtalt i den sovjetiske artikel, hvoraf der ovenstående er taget uddrag. Hvad professor Oberth angår, så ved alle, at han for ca. 10 år siden åbent har sagt, at tallerkenerne kom udefra verdensrummet og nærmere bestemt udenfor vort eget solsystem. Siden da er han blevet påfaldende tavs, uden tvivl fordi han i mellemtiden fik ansættelse under den amerikanske regering og derfor ikke mere så frit kunne udtale sig offentlig. (Jeg mener at have ret, når jeg siger, at professor Oberth sidste år sluttede sit arbejde i USA og vendte tilbage til Tyskland, hvor han nu lever en pensionist's tilværelse). Derfor står han ikke mere på den officielle lønningsliste, og jeg mener, at vi, når professor Oberth nu har sagt til Keyhoe, at han er sikker på, at tallerkenerne kommer fra Epsilon Eridani og Tan Ceti, kan tage denne antagelse for rigtig.

Viser ikke alle disse tegn fra såvel USA og USSR hen på den simple, logiske følgeslutning, at regeringerne i begge lande ved, hvorfra tallerkenerne kommer — nemlig fra Epsilon Eridani og Tan Ceti elleve lysår borte fra os?

Endnu et tegn.

Iflg. Keyhoe har professor Oberth nemlig i sit sidste brev til ham også sagt, at nogle af verdensrumsskibene fra Epsilon Eridani eller Tan Ceti i 1955

vendte tilbage for at berette om vor civilisation og for at modtage nye forholdsordrer.

Måske er her en anden værdifuld henvisning. I min artikel „Uidentificerede satellitter“ i jan./feb. nr. af „Review“ hentydes i de forskellige beretninger, som jeg har samlet, kun til én „ukendt satellit“ på vor himmel i 1960, mens — som man måske vil erindre — Clyde Tombaugh i året 1953 fandt 2. Når professor Oberth nu siger, at en af dem i 1955 vendte tilbage for at aflægge rapport om os, er det så ikke indlysende, hvorfor der i de sidste år kun findes beretninger om én ukendt satellit, som kredser omkring vor jord?

Det synes, som om professor Oberth ved meget mere om denne sag, end han i øjeblikket er villig til at oplyse. Ligeledes mener jeg, at disse forskellige antydninger og henvisninger tilsammen udgør de mest opsigtsvækkende oplysninger til dato vedrørende de flyvende tallerkener.

UFO-Nachrichten nr. 68/1962.

Oversætter: Slej.

I september 1958 berettedes kort, at general de Gaulle havde oprettet en særlig afdeling i krigsministeriet for flyvende tallerkener (Soucoupes Volantes). I dag kan vi med det særlsiske tidsskrift „Weltraumbote“ som kilde gengive, at flyvergeneral L. M. Chassin, leder af luftvåbnet for Centraleuropa under NATO, på fremragende vis i 4 år har interesseret sig for de hyppige UFO-landinger og observationer i Centraleuropa. På grundlag af de hidtil indløbne tjenstlige og private meldinger om observationer, har han fremstillet et kort, hvoraf det tydeligt fremgår, at de i Centraleuropa observerede rumskibe, hvoriblandt der er observeret mange landinger, flyver ind efter en ganske bestemt og klar operationsplan.

Endelig finder man en generalstab, som på tværs af alle stats- og pseudovidenskabelige meninger, befalinger og anordninger, giver offentligheden indblik i de nyeste kendsgerninger om de ting, der i de sidste 10 år er foregået i vort lufrum og som synes at være af en sådan beskaffenhed, at det på en yderst radikal måde grundigt kan revidere vort samlede verdensbillede.

Følgerne af denne veksling mellem erkendelse og anskuelse vil i den allernærmeste fremtid blive mærkbar på det udenrigspolitiske, det handelsmæs-

sige, det strategiske, det videnskabelige, ja selv på det filosofisk-religiøse område, og alle hidtidige planer af astronautisk, krigsvidenskabelig og kernefysisk karakter vil blive stillet helt på hovedet og også uden tvivl have store finansvidenskabelige omvæltninger til følge. Netop på grund af de sidste kendsgerninger er alle lederne i de store stater foruroliget og hemmeligholder strengt alle hidtil opdagede hemmeligheder, vanskeliggør og undertrykker efter evne ethvert forsøg på offentliggørelse i såvel dags- og fagpressen.

Dr. Waldemar Beck, flyvermajor, IBACH.

Kursændring

I Berlingske Tidendes søndagsavis, 3. sektion side 2, af 27. maj vil man under omtalen af verdens bedste piloter finde følgende sætning, som desværre kun de færreste kan forstå rækkevidden af. Vi citerer: „Bag de store hangarers porte står der til stadighed flyve- og kampklare maskiner. Oftest brøler maskinerne hen ad landingsbanerne på øvelsesflyvning, men tit kaldes de også ud til nøjere studium af ukendte objekter, der viser sig i Thulebasens omegn“.

At disse ukendte objekter har en verdensrevolutionerende betydning fremgår ikke af den ellers så sandhedskærlige avis. Vi andre ved bedre og ville have bragt denne oplysning i stor opsætning på forsiden. Det er beskæmmende, at det kun er så få mennesker, der har mod til åbent og ærligt at beskæftige sig med UFO-problemerne. Vi forstår slet ikke, at nogen kan lade være. Og vi forstår heller ikke, at nogen regering eller avis tør tage ansvaret for at lade være.

Så meget om UFOerne på Thulebasen. I dag, d.v.s. den 1. juni, altså fem dage senere, tror man knapt nok sine egne øjne ved at læse følgende godt gemt på side 3 og uden overskrift i Berlingske Tidende: „En undersøgelseskomité fra den argentinske flåde vil blive sendt til havnebyen Bahia Blanca syd for Buenos Aires for at iværksætte en undersøgelse af nogle meddelelser om flyvende tallerkener, der for nylig er blevet observeret over byen. AFP.“

Det er ganske vist uden kommentarer, men det er også uden latterliggørelse, og derfor må vi komplimentere Berlingske Tidende. Blot det dog måtte indvarsle en ny æra!

Aage Voss.

UFO-mysteriet

Foredrag til kongressen

Af H. C. Petersen

Ought to be translated.

Det, jeg har tænkt mig at fortælle i dag, er noget, som så absolut ligger udenfor det, jeg normalt har fortalt i foredrag og artikler, og det er i sin art det første, som fremføres i den retning herhjemme, men det er nødvendigt nu for at sikre, at kommende meddelelser og tildragelser vil blive forstået rigtigt.

I mine første foredrag i 1957 og 1958 fortalte jeg udelukkende om de flyvende tallerkener ud fra det observationsmateriale, vi lå inde med fra såvel ind- som udland — altså det, jeg anså som beviser.

Senere, da vi fik forbindelse med mange lande i verden og kom i besiddelse af flere brikker til puslespillet, gik jeg videre og medtog Adamski, Fry, Berthorum, Angelucci, Reinholt Schmidt og mange andre for at vænne folk til tanken om, at måske kunne der være en sandhed i noget af det fremførte, og altså også finde beviser her.

Gennem min UFO-erfaring, hvortil jeg regner mine 130 foredrag, hvor jeg er kommet i kontakt med mellem 25.000 og 30.000 i Danmark alene, er der enkelte ting, som hele tiden er dukket frem. Det er folks spørgsmål om, hvorfor tallerkenerne ikke bare lander og giver sig til kende — hvorfor de ikke har foretaget sig noget som helst 100 pct. håndgribeligt, som ingen kunne rejse tvivl om — hvorfor de aldrig har grebet ind, når de er set over skibe i nød — over jordskælvsområder, når jordskælvet fandt sted — ved stormfloder — ved andre former for naturkatastrofer — flyveulykker — jernbaneulykker o.s.v. o.s.v. De har været til stede, men har aldrig rørt en finger, i hvert fald ikke så vidt nogen har kunnet konstatere. Måske har De fået fært af *hvorfor*, når dette lille indlæg er færdigt.

Vi har alle på eet eller andet tidspunkt undret os over, hvad der lå bag de såkaldte fl. tall. Vi har alle haft en begyndelse — en dag, hvor vi fattede interesse for sagen. Nogles interesse startede omkring 15 år tilbage, andres i går og atter andres vil startes i morgen, i overmorgen o.s.v. o.s.v.

Hvorfor fik vi interesse for det, vi i dag kalder UFO-sagen, og hvorfor blev denne interesse så stor,

at vi ikke har kunnet slippe den siden? Hvorfor? Ja, hvorfor'er har der været nok af i hele denne affære.

En del mennesker interesserer sig for UFO-sagen af ren og skær nysgerrighed.

Andre fordi de tekniske perspektiver fængsler dem.

Andre fordi filosofien — der i øvrigt er den eneste nøgle til forståelsen under de nuværende forhold — ligger dem stærkt på sinde.

Andre igen, fordi de interesserer sig for en eller anden blanding af det allerede nævnte eller af helt andre grunde.

Fælles for alle, tror jeg nok, man kan sige, har været, at man næsten ikke har kunnet se igennem det slør af mystik, som altid har omgivet sagen.

På foredrag, undertegnede og andre SUFOI-foredragsholdere har afholdt indtil nu, har vi som før nævnt anvendt næsten al vor tid til at fremføre beviserne for de flyvende tallerkeners eksistens, og det må vi vel fortsat gøre — i en vis grad — indtil sagen bliver offentliggjort.

Her internt indenfor SUFOI anser jeg det personligt for at være spild af tid og kræfter at køre videre i denne skure alene. Jeg har personligt været med siden SUFOI's første dag, og jeg er så godt kendt af SUFOIs lidt ældre medlemmer, at de kan garantere for, at jeg indtil i dag *ikke* har ført nogen bag lyset eller fremført noget, som var i strid med den sandhed, vi kender indtil nu.

Jeg har med mellemrum givet medlemmerne lidt at pusle med, som tangerede det filosofiske felt samtidig med, at jeg, så kraftigt som det har været mig muligt, har søgt at få alle til at forstå, hvad de fl. tall. er, og hvad de garanteret ikke er. Jeg tror nok, jeg tør sige, at det er lykkedes at finde en god portion mennesker såvel i som udenfor SUFOI, som har kunnet følge med hertil. Alle disse har kunnet ane, hvor det førte hen, men hvad der virkelig lå bag, har det ikke været muligt for de fleste at finde ud af.

Se, da de fl. tall. for længst er accepteret af de store nationer, skal vi i dag ikke beskæftige os med noget så enkelt som sådanne objekter. Første face er vundet, men den største kamp ligger forude — nemlig at få sandheden frem **om**, hvor de kommer fra, og hvad de vil.

Den tyske månespecialist Hermann Obert mener, at de må komme fra et andet solsystem.

Englænderen H. T. Wilkins mente, at de også kunne hidrøre fra vort solsystem eller i hvert fald anvende dets planeter og måner som baser.

Nicap mener også, at de må komme fra et sted udenfor vort solsystem.

I bøger, pjecer og tidsskrifter er vi blevet tudet ørerne fulde af ligeså mange teorier, som der har været forfattere, om hvor de kommer fra, og hvad de er. Lemurian, Atlantis, Jordens indre, astroiderne og meget, meget mere. Disse faktorer har i alerhøjeste grad været med til at skabe forvirring. Det var indlysende, at det ikke kunne være sandt alt sammen.

Vi har vel — de fleste af os i hvert fald regnet med, at en del af kontaktberetningerne var overvejende sandfærdige med de selvfølgelig fejltagelser, som en genfortælling medfører.

Alle her ved, at jeg på et meget tidligt tidspunkt sluttede op bag Adamski — fantasen fra „Palomar Gardens“, som påstod, at han i 1952 havde mødt en mand fra Venus og som siden i foredrag til offentligheden, i bøger samt i orienteringen til bl. a. FN, Kennedy, senator Storm i Washington, det hollandske kongehus, den mexicanske regering o. a. — med repræsentanter for videnskab, kirke og militær, har berettet om sine videre oplevelser i disse dage er han i Washington. Men mysteriet blev ikke hævet overfor offentligheden af den grund. I foredrag og bøger var der ingen konklusioner, som viste blot tilnærmelsesvis, hvad vi var på vej imod — kun de øverste ledere og Adamskis allernærmeste medarbejdere har fået mere at vide.

„HOMO Sapiens Sat“ — var Adamskis motto. — FOR DEN VISE ER ET ORD NOK. — For den vågne UFO-forsker var dette det første fingerpeg om, at sagen var langt mere delikat, end man efter vore forhold ville acceptere. Efterhånden som mystikken steg, var det indlysende, at sagen indebar momenter, som vi ikke havde den allermindste chance for at regne ud eller gætte os til. Adamski var og blev for fantastisk for den store hob.

Og hvad er det så, vi ikke forstår, eller ikke kan forliges med?

Adamski har i sine bøger fortalt om sine møder med mennesker fra forskellige planeter i vort solsystem. Han har fortalt om flyveture, han har deltaget i — dels ombord i tallerkener — dels ombord i rumskibe — *men* — alt hvad han har skrevet, be-

rettet og sagt er ikke fabrikeret, for at vi skulle have en god historie. I alt det givne ligger der oplysninger — masser af oplysninger, dels til myndighederne, dels til videnskaben, og dels til menneskeheden. Og mange har da også fået fat i den rigtige ende. Tænk blot på hans oplysninger om Månens atmosfære — om dens overflade — om solsystemets opbygning — om hvad han så i rummet, og meget mere.

Disse oplysninger kunne kun forstås, hvis man var villig til at slå en „baglæns salto“ — og det kræver jo nogen øvelse at ændre sine daglige vaner i en så udstrakt grad, at man kan nå frem til at kunne noget, man generelt ikke kan. Videnskaben hjælper os godt på vej, men derfor er UFO-sagen stadig et mysterium selv for mange, som i mange år har arbejdet flittigt med sagen. Men der arbejdes hårdt og flere og flere får øjnene op for, hvad vi er på vej imod. Enhver må selv finde forklaringen — ingen kan slå en andens baglæns salto.

Det siger jo sig selv, at når sagen gennem så mange år har undgået en offentliggørelse, ligger der overordentlig tungtvejende årsager bagved.

Disse årsager er tungtvejende, for en offentliggørelse vil betyde intet mindre end en ændring af vor økonomiske, politiske, religiøse, videnskabelige og samfundsmæssige struktur.

Men kunne det ikke være ganske interessant at høre, hvad der er sket indtil nu, hvor vi står i øjeblikket?

Af grunde, som er denne beretning uvedkommen, fik vor jord i 1947 besøg af fl. tallerkener. Da vi så ofte før har berettet om deres tilstedeværelse i tidligere tider, skal jeg blot bede Dem have dette i erindring.

I 1952 kontaktede en gruppe personer, som viste sig at være det, vi ville kalde videnskabsmænd fra en anden klode, amerikaneren George Adamski. Hele denne historie kender De, ligesom De også ligeså godt som jeg ved, hvor de kommer fra. Beretningerne om kontakterne kan De finde i „Flyvende tallerkener er landet“ og „Ombord i rumskibene“. — Disse mennesker af kød og blod lod ham forstå, at man havde haft ham under observation længe, og at man nu mente, at man kunne bruge ham, såfremt han var villig til at hjælpe. Det tog dem 10 år, inden han var det redskab, som de virkelig kunne bruge.

De besøgende indviede Adamski i en plan, man havde lagt, og som i løbet af ca. 10 år skulle føre til en total ændring af forholdene på Jorden.

I planen var eksempelvis indbefattet:

1. Standsning af atomspaltninger, — civile såvel som militære.
2. Total afrustning.
- 3, Hungernødens afskaffelse.
4. Flygtningeproblemet's løsning.
5. Adgang til rummet og derigennem erkendelsen af, hvad livet er

altsammen på frivillig basis, idet de ikke kunne tvinge os.

Men de forregnede sig. Nok kendte de den jordiske arrogance, den videnskabelige og religiøse ortodoksisme, men det de så komme til udtryk, havde en styrke og en vildskab, som de trods alt ikke havde regnet med.

Mens dette, for verden som helhed ukendte, foregik, kom det, der i dag hedder UFOLOGERNE, ind i billedet. Vi troede, at vi kunne hjælpe at opklare UFO-mysteriet . . .

Kunne vi så det? — Nej, det kan man vist ikke sige. Vi kunne fortælle en forfærdelig masse sludder — taget fra Gud ved hvilken bog og berettende et lige så tilfældigt menneskes egoistiske eller sygelige indstilling til problemet. Vi har alle begået denne fejl, og mange begår den endnu. Flere hundrede bøger om emnet forelå i forbavsende kort tid og jo flere man læste, jo dybere blev mystikken.

UFOLOGERNE sluttede sig så sammen og dannede:

Organisationer med studiekredse af *tekniske* og *filosofiske* interesserede.

Organisationer med *psykisk uafbalancerede* mennesker, som håbede at kunne finde beviser for deres teorier.

Organisationer af mennesker, som opfattede det nye som en *ny religion*, og man tilbød her de fl. tall. som guder.

I dette enorme roderi er vi alle skyllet frem og tilbage i dønningerne flere gange. Nogle er druknet — andre skylles stadig frem og tilbage, mens enkelte er skyllet på land, hvor de nu vrider de våde klæder og slikker deres sår.

Da myndighederne stadig ikke siger noget officielt, må vi indtil videre støtte os til de enkelte, der kom igennem roderiet med forstanden i behold.

Adamski har hele tiden stået på det tørre, og det er fortrinsvis de, som har forstået ham, som nu har reddet sig på land.

Undertegnede er en af de fantastisk heldige personer, som har Adamskis fortrolighed. Det giver mig en viden og et indblik i detaliller, som er af uvurderlig betydning for os alle.

Da den første 10-års plan ikke forløb, som vore besøgende havde beregnet, var det nødvendigt at ændre taktik.

Der foregår i dag ting, som er så fantastiske, at mange af den gamle skole ikke vil forstå det, måske ikke engang tro det, selv når det til sin tid bliver offentliggjort.

Vore besøgende bliver ledet af et eller andet, hvis organisatoriske evner er så enorme, at det er næsten ufatteligt. Der er kun 1 (en) person her fra Jorden, som repræsenterer dem overfor myndighederne og videnskaben, og det vil sige, at ingen af de andre nulevende kontaktpersoner derfor er sande.

Der er tusinder her på jorden, som har kontakt med de besøgende — det er primært mennesker, som er beskæftiget indenfor regeringerne og videnskaben i alle dens afskyninger, men også — skal vi sige private, er blevet kontaktet. *Alle* disse kontakter er hemmelige og tjener et billede, som endnu ikke kan fattes helt.

Adamski er en gammel mand nu, og hans dage her er talte. Hans afløser er udtaget og overdragelsen er i gang i øjeblikket. Denne afløser hedder C. A. Honey — han er også amerikaner — 34 år gammel — gift og har 4 børn.

Der er givet mig detaliller om denne udvælgelse, som foruden at give mig de nødvendige beviser, viser mig en organisation af overvældende omfang. De viser også, hvor helt vanvittige mange kontaktoberetninger er, og hvor vildledte de mennesker er, som tror, at psykiske fænomener har nogen som helst tilknytning til fl. tall.

Når overdragelsen er afsluttet og Adamski er ude af billedet, vil mr. Honey få bedre beviser, end de Adamski har givet verden. Det bliver bl. a. i form af bedre fotografier, selv om vi synes, at de, vi har, er rigeligt gode.

Samtidig med at dagene således går, nærmer vi os et eller andet klimaks i UFO-sagen — vi er så ganske afgjort i sidste fase og meget nyt og ukendt

venter os forude. Det maner til sammenhold og yderligere anstrengelser — for vor egen skyld.

Som forholdene er i dag, kan jeg så indtrængende som det er mig muligt sige til denne forsamling: Koncentrer jer om TELEPATI, Kosmisk Videnskab Kosmisk Filosofi og Spørgsmål og Svar, som de foreligger i Adamskis bøger og i UFO-NYT, *HVORFOR*, vil I enten vide nu eller blive klar over inden længe, men gør det nu — opsæt det ikke. Og en lille ting mere — den må ikke misforstås, den har sin mission — hold pressen uden for! Ønsker man oplysninger, så giv dem rapporter — hverken mere eller mindre — indtil videre. Det pressen skal have, skal de ikke have fra os. Der vil tilgå pressen nøjagtigt, hvad der skal offentliggøres, men det vil komme fra såkaldt kompetent kilde, så det ikke kan forvrænges til at passe til en journalists personlige indstilling.

Jo nærmere vi kommer klimaks, jo vanskeligere vil det blive at se sandheden, og jo mindre må der oplyses.

Jeg vil fremover gøre mit bedste, for at alle frivillige oplysninger tilgår alle interesserede snarest efter modtagelsen. Der vil komme mange værdifulde oplysninger, som vil gøre den enkelte i stand til at finde sin plads i det nye, der er på vej.

Større hændelse vil enten blive givet af FN eller, hvis tiden ikke skulle tillade det, af Adamski gennem hans betroede medarbejdere. Ingen andre kanaler kan der fæstnes lid til.

Hvor er så UFOLOGENS plads efter det billede, jeg efter ringe evne søger at tegne?

Set udefra — altså fra de fl. tall. side — er vi og vort arbejde så absolut uden værdi. De er fuldstændig lige glade, om der arbejdes privat — om man foredrager for eller imod deres eksistens. Millioner af menneskers indstilling til problemet opvejer en enkelt af dem på et par minutter, når tiden er moden til det, eller hvis forholdene skulle kræve det.

Den plan, man har fattet, går uafhængig af UFO-LOGERNES bestræbelser og uafhængig af den offentlige mening — de brikker, som kan ændre den, ligger i en anden gade, og der er en ganske bestemt plan.

Det vil igen sige, at vi skal faktisk til at se os selv i et nyt lys. Her har vi gået og troet, at vi var

med i noget, som var af værdi, og så finder vi, at det ikke betyder en døjt.

Det er jo altså også kun rigtigt set med vore besøgendes øjne — set fra vort eget synspunkt, har det den største betydning.

Fremtidig kan der imidlertid herefter, for den person, som fatter interesse for fl. tall., og som vil være ærlig overfor sig selv og sine omgivelser, kun være begrænsede muligheder i forbindelse med studiet af fænomenet.

Nybegyndere bør studere tidligere tiders såvel som aktuelle observationsberetninger. Andre bør sætte sig ind i Adamskis og hans afløseres materialer og vide, at de *alene* indeholder sandheden om, hvad tallerkenerne er, og hvad de vil.

Gør man ikke det, kan man lige så vel omfatte de fl. tall. med samme interesse og motiv, som den, der får folk til at opnotere bilnumre.

Eller sidst og bedst: glemme, at man nogensinde har hørt om fænomenet.

Enhver, som afviger fra dette, vil før eller senere fortryde det bitterligen. Men tro ikke, at sandheden kommer af sig selv.

HOMO SAPIENS SAT“ — *FOR DEN VISE ER ET ORD NOK*. — Med mindre der sker uventede og overraskende ting — hvilket absolut er sandsynligt, må hver især forberede sig på at lære sin lektie *alene*, så gå lige så godt i gang straks. Og tag et godt og nødvendigt råd med på vej: LÆS og lær og læs igen, indtil der er en forståelse af det læste, og gå først så videre. Når De er færdig, kan De roligt straks begynde forfra. De bliver aldrig helt færdig. Der er ingen grund til at løbe ud for stof.

Jeg har ofte mødt mennesker, som fortalte hvor glade de var for, at de havde læst Adamski — nu forstod de mange ting bedre, og nu havde man tilsluttet sig den eller hin åndelige bevægelse.

Det er både til at le og græde over. Først fortæller man, at man er godt på vej mod forståelsen af, hvad der foregår, for derefter at fortsætte med at fortælle, at det er man alligevel ikke.

Vi har ca. 1280 religiøse retninger her på Jorden idag — og alle er de den eneste sandhed, for de implicerede.

Der findes kun een sandhed — een eneste sandhed — og de 1280 religiøse retninger er sammenlagt blot en fraktion af denne eneste sandhed. Der

mangler meget i disse religioner bl. a. hvad tidligere tiders spekulanter har fjernet plus det, vor videnskab ikke kender noget til med hensyn til rummet.

Nu er det ikke religion, vi skal ind på, men jeg nævner alle disse religiøse retninger, fordi de alle har et eller andet helligt skrift. Alle disse mange overleveringer, som de jo er, er alle stort set sande, blot de læses rigtigt, og et har de alle tilfælles — de er overvejende en beretning om religion og videnskab præsenteret for Jordens befolkning i tidligere tider af mennesker fra andre verdener. Den sandhed, som blev givet vore tidligste befolkningsgrupper, er den samme som den, folk fra de samme verdener giver os i denne verden i dag — med den bemærkning, at i dag får vi betydeligt mere at vide i videnskabelig retning — betydeligt mindre i religiøs retning. I fortiden havde menneskenes ledere ånd, men manglede teknisk kunnen — i dag har de teknisk kunnen, men mangler ånd.

Måske kan De så svagt ane et mønster nu? *Kan De*, så har De lidt at gå efter, for hvor mærkeligt det end lyder i vor storsnude verden, så har alle lige store muligheder for at drage nytte af den viden, der gives os, I de samfund, vore besøgende kommer fra, kender man ikke begrebet rig og fattig og dermed magt og afmagt — det er det indre, som tæller. Og husk en vigtig ting mere: *LÆRDOM ER IKKE ENSBETYDENDE MED VISDOM*. Den lærde kan være dum og den ulærde kan være vis.

Der bliver snart brug for mennesker, som er vise — mange.

Ikke ret langt forude venter en korsvej — det er en korsvej, hvor vore skæbner vil være bestemt af, hvilken retning, vi vælger. Vore ledere kan vælge den forkerte — og så er det nødvendigt, at det enkelte menneske ikke gør det samme — og husk — ethvert menneske har sin egen fri vilje til at bestemme, hvad det vil.

Vælger vore ledere den rigtige retning, vil det hele komme til at gå relativt lettere.

Samtidig med, at vi iler mod en ny åndelig og teknisk/religiøs tidsalder, iler vor forankrede tilværelses hjemsted — moder jord — mod en geologisk ny tidsalder.

Storme, unormale vejrförändringar og jordskælv hører til dagens orden i et antal og af en voldsomhed, som vi ikke har kendt før i vor tidsregning.

Vi er midt i en geologisk förändring, som NATUREN — overalt på alle kloder — med mellemrum lader ske, for at menneskeheden kan bestå.

Alt i naturen følger de skabende kræfters fint udregnede tabeller og skemaer, eller skulle vi sige love. Ligesom årstiderne med usvigelig sikkerhed skifter, således skifter også de geologiske årstider. Vi går nu en geologisk vinter i møde med alt, hvad det betyder for områder og individer i en verden, hvor atomspaltninger forstyrrer naturens orden og skaber en farlig ubalance. Det kan kun forstås gennem en visdom som den, vore besøgende besidder.

Efter vinter kommer vår. Således nok også her — på den anden side venter foråret — men det kan blive en lang og hård vinter at komme igennem, for vi har glemt at fylde vort forrådsammer.

En hund overlever at komme i et spil kegler — vi overlever også nok, men vi skal først igennem mange fysiske og åndelige grusomheder som sådanne perioder er rige på. Det værste er, at vi glemte at fylde forrådsammeret — lidt kan der endnu samles, men næppe nok.

Krigstrussel — Atombomber — Naturkatastrofer — Tallerkener — store masser fremsynede mennesker og store masser tåber, er det enorme roderi, som udgør den øjeblikkelige situation, og jeg tror, at der skal en abstrakt maler til at gøre det visuelt.

Længere skal jeg ikke vove mig ud, men mon ikke det også skulle være mere end rigeligt til, at de der vil, kan forstå sagens alvor? Resten, hvilket vil sige i millioner og atter millioner af mennesker, lever i dag i uvidenhedens tåger — de vil næppe komme derfra, men de, som er heldige at have kendskab til sandheden, har derfor også et ansvar overfor sig selv og sine nærmeste. De af Jer, som hører til denne kategori, ved nu besked — men andre vil — som så ofte før, blot trække på skuldrene — lad dem så det — mennesket har i dag, som i fortiden og i al fremtid sin egen frie vilje.

Eftertryk i uddrag forbudt.

Paulus: *Det er bedre at stå alene på sandhedens platform end at vandre med mængden i vildfærelsens mørke.*

— Dog, du er ikke alene. —

Nye oplysninger

(Ought to be translated).

Den 27. december 1961 bragte „The News“, Mexico, D.F., en artikel, hvori det fastsloges, at de forenede stater havde kasseret deres flyvende tallerken-projekt. Forsvarsministeriet antydede, at flyvende tallerken-projektet ikke viste tilstrækkeligt store fremskridt, i det mindste ikke for øjeblikket.

Dette grove forsøg af de forenede stater på at kopiere de flyvende tallerkener havde ikke til formål at opnå de samme resultater som de tallerkener, der kommer hertil fra andre planeter. Den amerikanske tallerken havde ikke noget kraftfelt som drivmiddel og beskyttelse, men var i stedet afhængig af luftstrømme som fremdrivningsmiddel. Den kunne aldrig være kommet til at flyve hurtigt eller nå de store højder.

I den samme avis var der på side seks en erklæring fra luftvåbenet om, at de vil sende en dynasoar rum-svæver direkte op i bane om Jorden — idet man vil udelade alle forberedende forsøg. Det er planen at lade skibet kredse en gang om Jorden med start fra Cape Canaveral og landing i Edwards Air Force basen i Californien.

Hvem er det, de prøver at narre? AVRO-tallerkenen, som fik så megen omtale, var kun et skærmbræt, der dækkede over det virkelige tallerkenprojekt. Dynasoar hører til samme klasse. Den er ubrugelig — undtagen som husly for piloter, der bringes op af raketter. I sin nuværende skikkelse er den ubrugelig ved længere rumflyvninger og har kun værdi som et skridt frem mod det virkelige rumskib, som bliver bygget i hemmelighed. Det hemmelige fartøj er drevet frem af et kraftfelt, og det er allerede blevet rapporteret under forsøgsflyvninger som et UFO.

Tyske videnskabsmænd har i flere år arbejdet på dette fartøj i samarbejde med den amerikanske og den canadiske regering.

Denne nye erklæring fra luftvåbenet er delvis bevis på det, jeg sagde for fem år siden. Hvor primitiv dynosoar'en end er, kan den dog trods alt være mere nyttig end det måneskud, der for kort tid siden mislykkedes så fuldkomment. Der bliver gjort fremskridt trods mangelen på nyheder — og alt sammen på grund af hjælpen fra rumfolkene og deres viden.

Som alle de, der har været i nær kontakt med mig, ved, har jeg længe overvejet at tage til Mexico og slå mig ned der. Min tidligere sekretær vidste dette, og det var grunden til, at hun studerede spansk. Fordi jeg ikke tog springet straks, var der mange, som ikke troede mig. De faldt for en mængde falske oplysninger — bl. a. om Merlin-udviklingen — og gemmer sig nu bag en mængde betonblokke, der er ligeså døde som de selv. Hvis deres ledere virkeligt var i kontakt med rumfolkene, således som de siger, ville de ikke have taget dette skridt og spildt deres disciples penge.

Der er nu fremkommet oplysninger, som stemmer sammen med dem, jeg fik og gav videre fra „brødrene“ for over fem år siden. I januar 1962-nummeret af Esquire Magazine finder man et fuldstændigt kort over de eneste sikre steder i verden i tilfælde af atomkrig eller kraftigt radioaktivt nedfald. Der eksisterer kun ni sådanne steder i hele verden.

Et af disse områder er Guajalajara territoriet, hvor jeg i fem år har haft planer om at slå mig ned. De fleste af mine venner vil huske, at jeg nævnte dette sted så langt tilbage som i 1956. Nu har vi officielle beviser, og I behøver ikke længere at nøjes med mit ord for det.

Ifølge artiklen begynder fareperioden i 1962. Hvis der sker videre forsøg — og dette synes nu uundgåeligt — vil strålingsfaren stige, indtil kun ni områder i verden vil være sikre at leve i, og nogle af dem vil være mindre end perfekte. I nogle af disse egne „vil det kræve mod at sætte børn i verden“.

Hvad vil der ske, hvis vi genoptager atomforsøgene i atomsfæren? Rusland vil også begynde igen. Så vil Frankrig, England og Mao-Kina samt andre snart følge efter. Det vil være begyndelsen til enden.

Eureka i Californien nævnes som det eneste sikre sted inden for De forenede Stater og Canada, og det er såmænd ikke for godt. Mængden af fall-out vil, skønt den vil være mindre der end andre steder i USA, alligevel være stor nok til at volde bekymringer for dem, som vil have børn. I artiklen erklæres der om Eureka, Californien og Cork i Irland, at „ingen af de overlevende i disse områder vil have store chancer for at „arve Jorden“.

Jeg er netop vendt tilbage fra Mexico, hvor jeg har tilbragt min ferie. Jeg har beset flere steder i

denne egn, der ville være udmærket egnede til at fortsætte „brødrenes“ arbejde. En egn er især meget smuk med mange udvidelsesmuligheder og har alt, hvad et menneskehjerte kan begære.

Jeg indrømmer, at det vil kræve kapital, men jeg tror, at der også på en eller anden måde vil komme en løsning på dette problem. Så snart det sker, vil jeg flytte derved. Ikke fordi jeg er en kujon, men fordi de folk, der er tilbage, når det hele er ovre, vil have brug for vor hjælp. Dette er „brødrenes“ program.

George Adamski (sign.)

Jordskælvsrapport

Der sker i øjeblikket noget usædvanligt med Jorden. Aldrig i verdenshistorien har der være så mange større jordskælv inden for et enkelt år. Eksperter siger, at vi kan vente os omkring 10 større og 1.000.000 mindre jordskælv på et enkelt år.

I modsætning til det forventede antal jordskælv bragte november og december måned alene 13 større jordskælv ifølge mit arkiv. Mine oplysninger stammer fra avisudklip, og der kan være forekommet andre, som jeg ikke kender noget til. I en 14-ugers periode i 1959 forekom 26 større jordskælv. Dette var nok for $2\frac{1}{2}$ år efter det normale forhold med 10 pr. år.

Hvad er grunden til denne mægtige stigning i antallet af større jordskælv? Videnskabsmændene undersøger i dag flere teorier. En af dem går — ifølge disse videnskabsmænd — ud på, at jordskælvene skyldes ændringer i større landmasser med periodiske mellemrum. De giver ingen grund til, at disse landmasser bevæger sig.

En meget interessant artikel om netop dette emne fremkom i marts 1958-nummeret af „This Week Magazine“ med overskriften „En ny istid er på vej“. Den var skrevet af dr. Maurice Ewing og dr. William L. Donn.

Dr. Ewing betragtes som en af Amerikas ledende oceanografer og geofysikere og dets top-autoritet på området „verden under havets overflade“. Han er formand for den amerikanske geofysiske union og leder af Columbias Lamont Geologiske Observatorium. Han har personligt tegnet meget af under-

vandsudstyret, der bruges til udforskning og observation.

Dr. Donn er professor i geologi ved Brooklyn College og var den videnskabelige leder af det amerikanske program for observatorier på atlanterhavserne under det geofysiske år.

Efter de to doktorers mening har Nordpolen engang været over den mindste del af Stillehavet og Sydpolen over det sydlige Atlanterhav. De påstår i begyndelsen af artiklen, at den sidste ændring skete for ca. 11.000 år siden. I artiklens slutning siger de, at denne ændring sker med ca. 11.000 års mellemrum. Dette betyder, at en ny ændring forventes nu.

Dette rejser nu spørgsmålet: Hvad frembringer sådanne ændringer, og er der nogle videnskabelige grunde til disse fænomener? Svaret er et afgjort ja, der eksisterer virkelig videnskabelige grunde, som kan forklare, hvordan en sådan begivenhed kunne forekomme.

Los Angeles Examiner bragte den 25. oktober 1959 følgende artikel: „Solens magnetiske felt har skiftet poler . . . skønt astronomerne endnu ikke forstår, hvilke mægtige kræfter, der har frembragt dette fænomen. Opdagelsen blev gjort af dr. Harold D. Babcock ved Solar Hall Laboratoriet, en del af Mt. Wilson og Mt. Palomar-observatorierne.

„Ændringen var gradvis“, sagde dr. Babcock. — „Den begyndte ved Solens sydpol omkring midten af 1957 og bevægede sig til nordpols-egnene i løbet af samme år“. Dr. Babcock, der har været medarbejder ved Mt. Wilson i 50 år, begyndte at undersøge Solens generelle magnetiske felt i 1952. I de følgende fem år forblev Solens polaritet uforandret d. v. s. modsat Jordens“. Citat slut.

Hvilke virkninger vil denne forandring i Solen have på Jorden? Eftersom en sådan hændelse ville tage to til tre år om at skabe virkelige virkninger på Jorden, kan den være en del af nøglen til den usædvanlige uvejr- og jordskælvsaktivitet, som vi har været ude for. Den kunne forårsage, at Jorden også skifter polaritet.

Jordens naturlige inerti søger at holde den fast paa dens gamle bane, mens Solens omvendte polfelt søger at få den til at bevæge sig ad en ny bane. Dette udsætter Jorden for meget store pres og belastninger; landmasser begynder at bevæge sig under disse kræfters påvirkninger.

Hvis Jorden prøver at skifte retning, kunne vold-

somme gyroskopiske kræfter resultere i en ændring af Jordens akse og ødelæggelse af Jordens overflade. Under det geofysiske år kortlagde videnskabsmænd allerede en gigantisk 45.000 (engelske) miles lang kløft, der var ved at åbne sig hele vejen rundt om kloden. De større brudlinier verden rundt er dele af denne gigantiske revne. Man må forstå, at sådanne ændringer, der omfatter en så enorm masse som Jorden, kan tage år om at fuldbyrdes. Ingen kan sige nøjagtigt, hvornår den sidste krampetrækning vil ske. De mægtige naturkræfter, der er på spil, kan forårsage enorme jordskælv. Man har anslået, at sådanne jordskælv ville have samme kraft som 100.000 atombomber (formentlig af standardstørrelsen 20 kilotons — som Hiroshimabomben. — O.A.).

Da de ødelæggende bølger ramte Mexico for nogle måneder siden, skrev indbyggerne nær ved kysten, at da havet rullede tilbage, viste der sig en gigantisk revne i havbunden. Vandet strømmede så ind og dækkede den igen.

I 1946 startede et underjordisk jordskælv ved Alaska en række flodbølger mod Hawaii. Det skete igen i 1957, selvom det var i mindre målestok end første gang. Under det første jordskælv bevægede disse flodbølger, der kun var 2—3 fod høje og havde mellemrum på 80—100 (engelske) miles, sig mod Hawaii med hastigheder på op til 450 (engelske) miles i timen. Da de nærmede sig Hawaii, hvor havbunden hæver sig, kastede de sig bogstaveligt talt oven på hinanden og blev gigantiske bølger 40—50 fod høje. Hele landsbyer blev fejtet ud i havet. I 1957 var bølgerne kun omkring 5 fod høje, men alligevel fejtede de landsbyer væk.

Hvis en total ændring skulle forekomme, ville store jordskælv og flodbølger nedkalde ødelæggelser over hele verden. En sådan ændring kunne påvirke Jordens og de andre planeters baner.

En ny revne, der var ved at åbne sig i Atlanterhavets bund, blev opdaget for nylig. Smeltet klippe trængte op for at fylde hullet. Denne revne zigzager mellem toppene af en undersøisk bjergkæde, der ligner en kroget rygrad, som strækker sig i hele dette oceans længde. Jordskælvene i det atlantiske område stemmer sammen med denne revne. Disse oplysninger blev offentliggjort af dr. Maurice Ewing.

Der har altid eksisteret et bindeled mellem jordskælvene og himmelskælvene. I de fleste tilfælde bli-

ver himmelskælv bortforklaret som et sonisk brag skabt af flyvemaskiner, som bryder gennem lydturen. Dette er muligvis sandt i nogle tilfælde, men mange sådanne brag er ikke forårsaget af flyvemaskiner. For nogle måneder siden for et voldsomt himmelskælv hen over landegnene i de østlige dele af De forenede Stater. Det rev betonfortove, landeveje og bygninger op og knuste hundreder af vinduer over et område på 100 kvadratmiles. Intet sonisk brag er så kraftigt, men det var alligevel denne forklaring, der blev givet til offentligheden den følgende dag.

Ovennævnte punkt blev bragt frem i en artikel i Los Angeles Examiner den 5. oktober 1959: „Soniske brag fra jetmaskiner kan ikke skade Dem! — Duluth, Minnesotha, 4. oktober. — Lyden af et jetplan, der bryder gennem lydturen, kan måske skræmme Dem fra sans og samling, men den kan ikke skade Dem. Det er kernen i et budskab, der bliver udsendt af informationsofficererne i Duluth Air Force Sektor for at berolige nerverne og temperamentet hos folk, som er blevet forskrækket af de soniske brag. — „Der er blevet fremsat klager over luftvåbenet — nogle berettigede, andre latterlige — over resultater af de soniske brag! siges det i erklæringen. Det indrømmes, at et sonisk brag måske kan smadre et vindue eller to, men kun hvis vinduesruden er løs eller dårligt fastgjort fra begyndelsen. Luftvåbenet opremsede følgende ting, som det erklærede, at et sonisk brag *ikke* kan gøre: At få grundmure eller brolægninger til at slå revner, at ødelægge vægge, der er pudset i overensstemmelse med byggevedtægterne, at gøre tage utætte eller få dem til at bøje sig eller revne, at forårsage nogen strukturel skade (undtaget på dårligt installerede vinduer som nævnt ovenfor) eller forårsage personskader eller skader på husdyr.

Hvis ovennævnte erklæring er sand, (men hvem kan stole på en erklæring fra luftvåbenet længere?), er mange såkaldte soniske brag ikke frembragt af flyvemaskiner, men af en eller anden kraft mange gange kraftigere.

Mange jordskælv forekommer almindeligvis samme dag som et himmelskælv eller følger kort tid efter. I nogle tilfælde forekommer noget, der viser sig som en ophævelse af tyngdekraften, lige før jordskælvet starter. Vidner har rapporteret, at objek-

ter flød op fra jorden, og de selv følte sig vægtløse, lige før den første rystelse føltes.

Det er muligt, at nogle jordskælv er resultatet af en „svigten“ i Jordens kraftfelt. Frigørelsen for tyngdekraftens pres på et sted kunne måske tillade Jorden at presse udad og bryde ud i et jordskælv. Dette ville også forklare vægtløsheden bag objekter i området, når jordskælvet starter. Hvis kraftfeltet rundt om Jorden blev fjernet, ville det indre tryk være stort nok til at skubbe udad og skabe jordskælvet og alle de dertil hørende fænomener.

Husker De jordskælvene i Algier og Marocco, som tog 12.000 liv. Ved det algerske jordskælv rapporterede vidner et skinnende glimt, netop som jordskælvet begyndte. Dette lysglimt er blevet rapporteret mange gange, og jeg tror, det står i forbindelse med sammenbruddet i Jordens kraftfelt på dette punkt ... Resultatet: Jordskælv.

En anden ide i relation til jordskælvenes årsag kaldes „jord-tidevandsbølge-bevægelsen“. Tidevandsbevægelserne i jordmasserne — normalt under fem tommer — frembringes af de samme kræfter, der skaber tidevandet i havene (hovedsageligt gyroskopiske kræfter — ikke Månen). Disse bølgebevægelser, skønt meget små, tjener til at forstærke de mægtige tryk inde i Jorden og er delvis årsag til landmassernes glidende bevægelse.

Jordskælv og vejrforandringer skulle forstærkes, som månederne går. Usædvanligt kolde og varme perioder vil sandsynligvis begynde at veksle. Ændringer i vejret er altid kommet i periodiske tidsrum, så det kan vare nogen tid, før disse ændrings drastiske natur bliver klarlagt.

C. A. Honey.

Sven Olov Larsson
Filosofi Majorögatan 3 A
 Borlänge 2

Nogle af mine læsere har udtrykt ønsket om flere oplysninger om betydningen af ordene „årsag“ og „virkning“. For at forstå de slutninger, jeg søger at drage, er det nødvendigt, at du forstår min definition af disse to ord. For eksempel:

Enhver virkning har en årsag. Hvad mener jeg egentlig med det? Eller „vor bevidsthed om „den første årsag“ manifesteres for os af dens virkninger“. Hvad mener jeg med „første årsag“ og „virkninger“. Forestil dig, at du lavede en træstol. Du er så

„årsagen“ eller intelligensen bag selve stolens eksistens. Træet er en årsag eller effekt af det skaber, Gud (årsagen). Grunden til, at noget eksisterer eller bliver gjort, er dets „årsag“, og det er en „virkning“ af denne „årsag“.

Når vi bruger udtrykket „første årsag“, taler vi om den kraft eller intelligens, der ligger bag alt eksisterende. Hele skabelsen er kun en virkning af denne første årsag (Gud). Et automobil er en effekt eller en virkning af mennesket (årsagen til dets eksistens), og mennesket er en virkning af den første årsag. Elektronerne omkring en atomkerne holdes i deres baner af en art tiltrækningskraft. Elektronen er en „virkning“ af det — hvad det end er — der „forårsager“ dens eksistens. Den holdes fast i sin bane (virkning) af en eller anden kraft (årsag).

Der eksisterer en eller anden grund (årsag) til, at et vist antal af elektroner, atomkerner, protoner etc. kombineres, så de danner en bestemt type stof i modsætning til en anden type stof. Ingen kender den virkelige natur af den årsag, der omtales i ovenstående sætning, men vi ser alle dens virkninger (nemlig hele skabelsen).

Der eksisterer intet, som ikke har en grund eller årsag til eksistens. I mange tilfælde synes dette at være en „blind kraft“. Følg det langt nok tilbage, og vi kommer til den første årsag eller Gud. Var denne første årsag end en blind kraft, ville den alligevel være Gud. Dette er grunden til, at der står i Bibelen: „Narren har sagt i sit hjerte, at der ingen gud er“. Kun en meget overfladisk sjæl ville kunne sige, at der eksisterede noget, som ikke havde nogen årsag eller kraft bag sig. Det næste spørgsmål bliver: „Er denne første årsag en blind kraft?“ Svaret er et absolut og afgjort NEJ. Hvorfor? Fordi den udviser intelligens og målbevidsthed. Noget, som udviser intelligens og målbevidsthed kan umuligt være en blind kraft.

Hvad med mennesket — den højeste af alle skabninger? I Kosmisk Filosofi siger George Adamski: „Fra den kosmiske årsag hvirvles verdener og planeter ind i eksistensen; ud af en sådan formløs skønhed har der udviklet sig form efter form, indtil der til sidst kom en så perfekt i sit geometriske mønster, at den ejede muligheden for forstående årsag. Og derfor blev der i denne form hældt det åndedrag, som taler skabelsens rytme frem til eksistens, og den blev givet magt til at fatte al væren; og den

blev også velsignet med magt til at give det navn, som indtil da havde været navnløst.

„Og denne skabning — den højeste af dem alle — blev kendt som mennesket, født ud af det, som ikke ejer nogen slutning; og det blev givet herredømme, bevidsthed og kærlighed og magt over alle mindre ting. Men det steg ned i søvnens dybder, mistede sin viden om det større kongedømme, glemte den herlighed, som eksisterer, og bragte i stedet med sine drømme dødelighedens foranderlige billede frem til eksistens“.

Hvad er menneskets skæbne? Bliver det blot skabt én gang, placeret uden nogen grund i den stilling, som det nu optager i verden — og så overgivet af skaberen til det, som man har kaldt himmel eller helvede, i al evighed? Dette ville hverken være logik eller udvikling, og udviklingsloven er universets grundpille.

Det, som mennesket har kaldt ånden, må have en materiel form, hvorigennem det kan manifestere sig. Materien kan ikke eksistere uden en ånd eller årsag. Således må mennesket, efter at det har aflagt denne materielle krop, af nødvendighed påtage sig en anden, ved hjælp af hvilken det kan udvikle sig videre og opnå større erfaringer.

Mennesket blev født til denne verden for at lære værdifulde lektier og opnå erfaringer, som kan udruste det til bedre at tjene sin skaber og sine medmennesker. Med andre ord skal det udvikle en karakter og nærme sig en stilling i livet, hvor det til slut kan blive absorberet af og blive en del af „årsagen“. Dette var, hvad Jesus hentydede til, da han sagde: „Ved I ikke, at I er guder?“ Ifølge de lærde skulle den korrekte oversættelse være: „Ved I ikke, at I bærer *muligheden* for at blive guder i jer?“ Men mennesket er en del af årsagen har det ikke indtaget sin rette plads for så vidt som denne jord angår. Først når det kaltrer tilbage dertil, hvor det er faldet fra, kan det med rette blive absorberet i den første årsag, genfødt igen til sin rette skæbne.

Hvorhen kommer vi efter at have lært de nødvendige lektier i denne verden? Intet menneske kender den nøjagtige planet — dette er varierende, afhængig af individet — men alle planeterne er klasser i den kosmiske skole. Ligesom vi stiger fra klasse til klasse i vore skoler og samtidig beholder den viden, vi har fået i de lavere klasser, således stiger vi fra planet til planet og fra system til system.

Universet er en mægtig skole med mange læreanstalter for ethvert trin af tilværelsen. Nogle planeter er fremskredet langt ud over grænserne for, hvad jordisk fantasi kan forestille sig. Disse planter er vort mål. Dette er vor skæbne og grunden til, at vi stræber efter at lære, hvordan man skal leve, på denne planet. Kun når vi har nået vor skæbne på denne planet, kan vi overhovedet begynde at håbe på at nå højere verdener.

Hvordan fuldbringer man dette? Lær at leve (efter) den universelle lov. Gør mod andre, som du ønsker, at andre skal gøre mod dig selv. Elsk din næste som dig selv. Og „næste“ omfatter ikke bare dem, som bor i samme karré som du selv, eller som tilhører din egen race, religion eller hudfarve. Det har intet at gøre med at spise kød eller være vegetarianer. Du behøver ikke at udvikle dig til et spiritistisk medie. Telepati, der i virkeligheden findes i udviklet i enhver, er ønskelig, men ikke absolut nødvendig. Telepati behøver blot erkendelse og brug og er det eneste ene kosmiske sprog. Efterhånden som du skrider længere og længere frem, vil dine evner til at modtage indtryk forbedres tilsvarende.

Som en hjælp til at udvikle sig kan man lave en liste over sine egne tanker og daglige handlinger. Bliv sikker på, at de er af en art, som du ønsker at beholde og udvikle. Læg mærke til din indstilling til andre — forretningsforbindelser, venner, fremmede, medlemmer af din egen familie o.s.v. Er du høflig over for nogle, tolerant overfor andre, påståelig overfor dine nærmeste? Besvar disse spørgsmål for dig selv og se, om du ikke allerede har modtaget indtryk, som vil hjælpe dig fremad mod dit mål.

C. A. Honey.

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat.

Spørgsmål nr. 80: *Hvad håb er der for os her på Jorden i dag, hvis vore forfædre er udskudt fra andre planeter?*

Svar: Alt muligt håb! Hvert enkelt menneske le-

ver sit eget liv, bestemmer sin fremtidige skæbne og skriver sin egen historie. I den kosmiske plan lades ingen tilbage uden håb. Når først ønsket er opstået i et menneskes hjerte om bedre forståelse af sig selv, formålet med tilværelsen og ens plads i altet åbnes vejene altid for en til at nå dette mål.

Vore forfædre har ingen indflydelse på, hvad vi er i dag. Vore forældre har alene tjent som en fødselskanal, for at vi kunne komme til verden, men hvad vi gør ved livet derefter bestemmer vi. Det er en individuel sag, som enhver må klare alene. Jeg kan forsikre jer, at jeres længst afdøde forfædre ingen indflydelse har på jeres nuværende tilværelse — med mindre vi giver dem det, ved hele tiden at beskæftige os med fortiden i stedet for med nuet.

Jesus gav filosofien om denne kosmiske sandhed til disciplene ved ganske enkelt at sige:

„Følg mig, og lad de døde begrave deres døde.“

Matt. 8, 22.

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 1: *Hvad er sandheden om bombeforsøgene? Er nedfaldet virkeligt skadeligt, eller har de videnskabsmænd ret, der siger, at det er så lidt, at det er virkningsløst?*

Svar: Lad mig citere fra en bog af Garret Hardin, „Naturen og Menneskets Skæbne“, side 179. „Mange videnskabsmænd tror, at der er fare for gentiske ændringer i senere generationer, hvis mænd og kvinder, der forbigående har været steriliseret af stråling, får lov til at få børn. Der foreligger endnu intet konkret bevismateriale, som kan støtte denne teori“.

Ovenstående afsnit blev citeret af mr. Hardin fra en medicinsk håndbog. Hans kommentar fortsætter):

„For en biolog er denne påstand et forbløffende eksempel på forkert placeret konservatisme. Hvad ville vi mene om en medicinsk håndbog, som offentliggjorde denne erklæring: „Mange biologer tror, at hvis et menneske bliver kastet ud uden faldskærm eller andre hjælpemidler fra et aeroplan, der flyver over bjergrigt terræn i 42.000 højde, vil det blive dræbt. Der foreligger endnu ikke noget konkret bevismateriale for denne teori“.

Sæt ovennævnte citater i relation til spørgsmålet,

så får De mit svar. Selvfølgelig eksisterer der ikke noget konkret bevismateriale, som kan støtte de videnskabsmænd, der mener, at ophobningen af fall-out er skadelig. Det tænkende menneske (det er ikke ment som et ordspil) behøver ikke sådanne beviser for at se sandheden bag røgtæppet. Det samme kunne i øvrigt benyttes med relation til Adamskis oplevelser.

Bagved tanken om, at fall-out er farligt, at flyvende tallerkener er virkelige, at rygning forårsager kræft, og bag snese af andre konklusioner eksisterer der udførligt bevismateriale; men ifølge ånden i de to ovennævnte afsnit eksisterer der intet konkret bevismateriale.

Spørgsmål nr. 2: *„Ombord i Rumskibene“ interesserede mig meget. Da jeg er formand for en organisation, som udelukkende beskæftiger sig med videnskabelige fakta, ville jeg gerne korrespondere med Dem og ville sætte pris på, om De ville forelægge beviser for nogle af Deres påstande. På forhånd mange tak.*

J. S. (Formand for et videnskabeligt forsknings-societet i Utah).

Svar: Ovennævnte spørgsmål blev sendt mig på et postkort. Jeg antager, at afsenderen er en teenager, der har startet en slags klub. Jeg sendte ham følgende svar, som vil være af interesse for dem, som har stillet lignende spørgsmål i forbindelse med beviser:

„Før vi giver de beviser, De beder om, må vi vide to ting: 1. Præcis hvad ville De betragte som tilstrækkeligt bevis for mr. Adamskis påstande? 2. Siden De kun beskæftiger Dem med videnskabelige fakta, vil jeg gerne have Dem til at definere, hvad De mener med udtrykket „videnskabelige fakta“? Det er min erfaring, at de „videnskabelige fakta“ af i dag er en forældet teori i morgen“.

Jeg behøver næppe at sige, at jeg aldrig fik svar. Jeg har altid været nysgerrig efter at få at vide, hvad slags bevis den slags personer var ude efter. Hvis han ikke kunne acceptere den rigdom af beviser, der allerede foreligger, hvad kunne han så overhovedet forvente mere?

Mr. Adamski er kommet med fotografier, der har kunnet stå for alle undersøgelser af eksperter gennem ti år. Han har farvefilm af fartøjer nær nok til klart at vise en metallisk hvelving. Han har vid-

ner, som har aflagt ed på deres erklæringer om hans første oplevelser. I dusinvis af vore opdagelser — fundet ved hjælp af raketter og satellitter — blev beskrevet i mr. Adamskis bøger flere år før vore videnskabsmænd opdagede dem. Hvilke flere beviser behøver vi? Er vi så tungnemme, at vi ikke kan se kendsgerningerne foran os?

Spørgsmål nr. 3: *Hvorfor er det sådan, at det, vi hører i kirken, ikke kan tilfredsstille os og synes meget begrænset, når det drejer sig om tro? Vor præst gør nar af tallerkenene og siger vittigheder om dem. Mange gange ville jeg have gjort bedre i at blive hjemme, men jeg fortsætter med at gå derhen i håb om at finde hjælp til at udvikle mig åndeligt.*

Mrs. W. P., Warren, Ohio.

Svar: Læs side 104 i „Flyvende Tallerkeners Farvel“ i kapitlet der hedder „Bibelen og UFOerne“. Emnet religion er meget „delikat“, og jeg angriber afgjort ikke nogen bestemt trosbekendelse eller gruppe, når jeg fremsætter følgende erklæring: „Efter min mening tilfredsstiller kirken ikke, fordi 90 procent af dens lære er doktriner skabt af mennesker og ikke af Gud (Universelle Love). De fleste kirker foregiver at bruge Bibelen som ledetråd. Hvor mange følger den virkeligt? Meget få, hvis overhovedet nogen. De fleste piller de dele ud, som støtter deres egne specielle overbevisninger, og lader resten være udenfor. Hvis en kirke accepterer Bibelen som inspireret af Gud, så burde den acceptere at blive irrettesat af den. For eksempel siger Bibelen „Gør mod andre, som du ønsker, at de skal gøre mod dig selv“. Hvor mange gør dette?

Hvorfor tilfredsstiller kirken ikke? Kirken siger: Hvis du lever rigtigt (d.v.s. ifølge dens egen opfattelse af det rigtige), kommer du himlen, når du dør. Intet i Bibelen siger dette. Andre kirker siger, at en „hjemmelig henrykkelse“ vil forekomme og fjerne de hellige fra deres onde naboer. Ingen sådan „henrykkelse“ er nævnt i Bibelen.

Præster, som er *virkelige* bibelgranskere, gør ikke nar af flyvende tallerken, for de er nævnt mange gange gennem skriften. De spiller også en stor rolle i profetierne om tidsalderens slutning — og profetier vil blive opfyldt.

Siden kirken har påtaget sig det ansvar at bringe mennesket frem til en forståelse af dets forhold til dets Skaber, skulle det synes at være kirkens pligt at proklamere virkeligheden i disse besøg og sandhe-

den, som omgiver dem. Dette ville være garanti for en ærbødig indstilling overfor gæsterne i stedet for en fjendtlig indstilling hos alle folk.

Hvis kirken (alle trosretninger) svigter i sit hverv — at proklamere denne sandhed for verden — vil den blive nødt til at tage ansvaret og skylden for, hvad der end måtte ske menneskeheden her på Jorden fra nu af. En af to ting kan ske: Med gæsternes hjælp kan vi fortsætte og blive den største og eneste vedvarende civilisation, som denne verden nogen sinde har kendt . . . vedvarende, fordi verdens folk vil blive forenede — eller vi kan fuldkommen ødelægge hinanden gennem en atomkonflikt, hvilket alle større videnskabsmænd udmærket ved.

Derfor er nødvendigheden af en proklamation om sandheden, at vore interplanetariske brøders besøg er virkelig, langt mere alvorlig, end gennemsnitsmennesket tror. Modtagelige sind og stor udspredding er *nødvendige* for, at folk over hele verden kan forstå, hvad der egentligt står på spil.

Profetien, som den blev skrevet, vil blive opfyldt på en eller anden måde. Enten vil Himmels rige blive etableret på denne jord, eller total ødelæggelse af Jordens indbyggere vil blive det uundgåelige resultat. Valget ligger hos mennesket selv. Men . . . det første ansvar hviler på skuldrene af de åndelige ledere over hele verden!

Spørgsmål nr. 4: *I Deres leder i det første nummer skriver De: „Naturligvis ved vi, hvem der har haft legitime kontakter, og hvem der ikke har“. Imidlertid skriver De i stykket „Hvordan man skal bedømme kontaktpåstande“: „Nogle mennesker påstår at have haft kontakt, og jeg har ingen metode, hvormed jeg kan vide, om Deres erklæringer er rigtige eller ikke“. Ved De det, eller ved De det ikke? De bør ikke indskrænke Deres erklæringer på den måde.*

Pastor Guy, J. Cyr. (Society of Mary), Det hellige hjertes præstegård, 321 S. Broadway, Lawrence, Massachusetts. (Romersk katolsk).

Svar: Deres indvending er rigtig. De vil bemærke, at jeg på side 8 skriver „Rumfolkene har fortalt os, hvem der er ærlig, og hvem der ikke er, . . . i mange tilfælde“. Det var min mening at sige det samme på side 1 i lederen, men jeg har klodset i det, som jeg af og til gør. Ligegyldigt hvor omhyggeligt jeg læser korrektur, ser det ud til, at jeg alligevel over-

ser typografiske fejl eller andre fejltagelser, og jeg er glad for at blive gjort opmærksom på dem.

Mange kommer med påstande, der er tydeligt falske, og så behøver jeg ikke nogen bekræftelse fra rumbrødrene. Men nogle falsknerier er så smarte og fremlægger logisk materiale (sædvanligvis fra mr. Adamskis første bøger), at kun rumfolkene selv ved med sikkerhed, om de er falske eller ikke. Siden der kan gå mange uger eller måneder mellem konfakterne, så er det ikke altid muligt at vide straks, om en kontakt er ægte eller ikke. Mange har antaget, at vi var i daglig kontakt, hvilket ikke er sandt. Jeg har ikke alle svarene, men jeg har en lille notesbog, hvori jeg skriver de spørgsmål, jeg ikke kan besvare. Når tiden kommer, hvor jeg kan få svarene, har jeg alle disse spørgsmål på fingerspidserne. Indtil da, ved jeg måske, måske ikke, om en eller anden, der fremsætter kontaktpåstande, taler sandt eller ikke.

Spørgsmål nr. 5: På side 2 (i det første nummer af Cosmis Newsletter) *Viser de klart, at hverken ateisme eller panteisme kan forklare verdens oprindelse, simpelthen fordi der kræves en første årsag, d.v.s. en årsag, der ikke selv er en anden årsags virkning. (En årsag der ikke selv har nogen årsag er lige så utænkelig. Red.).*

Konklusionen er tydeligt nok, at theisme, d.v.s. monoteisme, forklarer universets oprindelse, og at det er det eneste filosofiske princip, der gør det. — Selvfølgelig bruger De ikke netop disse ord, men Deres afhandling kommer til netop denne og ingen anden konklusion. Imidlertid synes De at benægte Deres eneste logiske slutning og kommer ud i modsigelser. Nogle af Deres påstande i sætningerne 10, 14 og 15 bliver kategorisk benægtet af Dem selv seks gange. (Her følger citat af sætningerne 10, 14 og 15). På den anden side benægter De i sætning 13 indirekte, men ikke desto mindre afgjort ovenstående, når De skriver . . . (citat af sætningerne 13 og 15) . . . så synes De at triumfere med spørgsmålet og svaret: „Hvorfra kom den ydre kraft (Gud) . . . vi får ingen svar“. — Men vi får svar, ikke mindre end seks, hentet lige ud af Deres eget blækhus, som jeg har anført ovenfor, for hvis den første årsag, som De så udmærket fastslår, er „uendelig“, „absolut“, „uafhængig“ etc., . . . så kommer den ikke noget steds fra; den er der, den har altid været der.

Endelig synes De at mene, at De har et udmærket våben mod monoteisme, når De ender Deres sætninger med tilsyneladende sofismer: „Vi kan ikke visualisere systemerne som skabt af en ydre kraft. Vi må opgive det, for det er umuligt . . . etc., etc. . . dets natur eller oprindelse er ufattelig . . . etc.“ Alligevel ved De dog selv en hel del, for De erklærer, at den første årsag må være uendelig.

Endvidere er man ikke ræsonnabel, hvis man benægter eksistensen af et eller andet, fordi man ikke kan forestille sig det, ikke kender det, ikke er i stand til at visualisere det etc. (Jeg har aldrig benægtet, at der var en første årsag. Jeg har kun sagt, at den ikke kunne visualiseres. Red.). Forestiller eller visualiserer De Dem, hvordan en bøj hjælper Dem til at spadser, tænke o.s.v.? Det er jeg sikker på, at De ikke gør. Selv biokemikere er stadig forbløffede over det. Og dog . . . måske nægter de at acceptere beffer. Og desuden er det, eftersom den første årsag er uendelig, latterlig at tro, at vi kan vide ret meget om ham eller om, hvorledes han skabte universet. Det er selvfølgelig ifølge sin natur over vor forstand, men ikke i konflikt med den, lige så lidt som lysbølger er i konflikt med ørets høreevne.

Pastor Guy J. Cyr, S. M., Det hellige hjertes præstegård, 321 So. Broadway, Lawrence, Massachusetts.

(Til belysning af ovenstående spørgsmål må måske bemærkes følgende: Som katolik er pastor Cyr thomist, d.v.s. tilhænger af den filosofiske tankeretning, der frembragtes af den katolske gejstlige Thomas Aquinas i middelalderen. Thomas søgte at opstille et filosofisk system, der bragte den menneskelige viden og religionen i overensstemmelse. Han skelnede mellem den naturlige teologi, d.v.s. den del af religionen, som kan bevises og fattes af mennesker, og den åbenbarede teologi, der er over, men ikke i konflikt med menneskets forstand. Den første kan man tro på, fordi man kan bevise den, den anden kan man — og skal man — kun tro på. Den thomistiske filosofi er stadig den eneste officielle i den katolske kirke. O.a.).

Svar: Konklusionen er ikke, at teismen forklarer universets oprindelse. Der er ingen rationel forklaring på noget, som ligger udenfor vor forståelse. Bare fordi ateisme og panteisme ikke forklarer systemernes oprindelse, giver det mig ingen grund til

at antage, at teisme kan gøre det bedre. For at forklare den første årsags natur måtte man sætte sit selv på højde med den første årsag. Hvem har egoet til at gøre dette?

Mine konklusioner om den første årsag er udelukkende baseret på iagttagelser af dens virkninger. Den første årsags sande natur kan ikke forestilles, og den transcenderer intuition.

Mine påstande i sætning 13 er dele af den teistiske teori, som den fremsættes af filosoffer i dag, og er ikke nødvendigvis min egen overbevisning. Deres svar, at Gud altid har været, uden begyndelse eller slutning, er umulig at forestille sig og kan ikke visualiseres som et faktum. Imidlertid antager jeg almindeligvis, når jeg skriver, at Gud, mennesket og alle andre skabninger ikke har nogen begyndelse eller slutning, fordi vi heller ikke kan forestille os noget andet svar.

Jeg ønsker at gøre det klart, at jeg for forklarings skyld antog teorien om ingen begyndelse og ingen slutning, selv om dette ikke kan klassificeres som faktisk viden. Det er måske sandt, men hvis det er tilfældet, kan vi ikke forme det i intelligent tanke.

De tager fejl i Deres antagelse af, at jeg benægter Guds eksistens. For mig må der nødvendigvis være en årsag til enhver virkning, og heraf følger nødvendigvis en første årsag. Før jeg begyndte at studere rumfolkens lære, var jeg noget af en agnostiker (en der finder det umuligt at vide, om Gud eksisterer eller ikke). Logikken i Deres lære har overbevist mig om noget andet. Jeg har aldrig haft til hensigt at antyde, at Gud eller tanken om en første årsag gik imod vor fornuft, kun at den gik over vor fornuft. De første fire afsnit i filosofi-afsnittet i andet nummer af Cosmic Newsletter giver i korthed mine anskuelser om dette.

Spørgsmål nr. 6: På side 6 i første nummer af Cosmic Newsletter slutter De: „På trods af deres længere livsspan oplever de (rumfolkene) død og genfødsel ligesom vi“. (Fremhævelserne mine. — Cyr.). Vil De være så venlig at fastslå nøjagtigt, hvilken slags genfødsel vi skal opleve?

Pastor Guy J. Cyr, samme adresse.

Svar: Vi genfødtes i fysiske legemer enten her eller på højere planeter, alt efter hvor højt vi har udviklet os „karakttermæssigt“ som forklaret i filosofi-afsnittet i dette nummer. Bibelen hentyder til dette

som „genopstandelse“ eller „genfødsel“, selv om meningen er blevet drejet langt væk fra den oprindeligt mente.

Spørgsmål nr. 7: På side seks i første nummer under spørgsmål og svar skriver De i andet afsnit: „Hvis menneskeheden vælger at ignorere deres advarsler og lærdomme, ligesom de gjorde for 2000 år siden, kan de (rumfolkene) intet gøre. „Vil De være så venlig at give en liste over nogle få advarsler; der blev givet af rumfolkene til menneskeheden for 2000 år siden? Hvor blev de givet? Blev de givet skriftligt, mundtligt eller på begge måder? På hvilket sprog? Hvilke mennesker modtog disse advarsler i menneskehedens navn? Præcist hvor kom disse rumfolk fra?

Pastor Guy J. Cyr.

Svar: Se kapitel 10 i „Flyvende Tallerkeners Farvel“, der hedder „Bibelen og UFOerne“. Advarslerne og lærdomme blev givet til profeterne i det gamle testaments tid, og de troede, at rumfolkene var engle. Jesus kom hertil fra en højere planet for at hjælpe os til at lære de universelle love. Det var ikke hans hensigt at starte en kirke — og han gjorde det heller ikke. De love, han lærte, er de samme, som man lever efter på Venus, og de omhandler direkte menneskenes broderskab og etikken som fremsat i denne måneds filosofi-afsnit. Andre af fortidens „mestre“ var her i lignende hensigt, og selv nu finder vi, at disse udviklede væsener kommer til os. I dag — som dengang — bliver de sædvanligvis ikke godkendt.

Spørgsmål nr. 8: Samarbejder rumfolkene med den russiske regering og det russiske folk ligesom med andre nationer?

Mrs. A. E. H., Northville, Michigan.

Svar: Ja, selvfølgelig gør de det. Det beskæftiger sig med menneskeheden, ikke med individuelle nationer. Godt og ondt eksisterer i alle nationer.

Spørgsmål nr. 9: Er der mange kvinder mellem rumfolkene her på Jorden?

Mrs. A. E. H., Michigan.

Svar: Ja, antallet løber op i flere hundrede.

Spørgsmål nr. 10: Nøjagtigt hvem er „Tavshedsgruppen“? Hvad er deres motiver?

D. C., Clearwater, Fla.

Svar: „Tavshedsgruppen“ er det navn, der er givet til dem, som er ansvarlige for ordren om den hemmeligholdelse, der omgiver UFO-spørgsmålet.

Ingen ved med sikkerhed, hvem de er, undtagen dem selv og rumfolkene. Jeg bruger udtrykket til at betegne enhver, der står i opposition til vort program.

Spørgsmål nr. 11: *En kvindelig tallerken-fore-dragsholder sagde for nylig, da jeg spurgte om nyheder om Adamski: „Åh, han er alkoholiker, jeg nævner ham aldrig, men refererer altid til Desmond Leslie“. Jeg blev chokeret for at sige det mildt. Det er grunden til, at jeg ikke har bestilt hans bog. Hvorfor sagde hun det?*

Mrs. I. M., Spokane, Washington.

Svar: Mr. Adamski er ikke alkoholiker og har aldrig været det. Selv Jesus drak af og til vin og sagde blot, at man skulle være mådeholden med alting. Det omfatter lige så vel at spise som at drikke. Mr. Adamski bliver angrebet, fordi han afslører svindlerne i kontaktgrupperne. Han har aldrig talt imod den „sande psykiske“. Kun falsknerne har grund til at frygte ham.

Nogle af de mere prominente tallerken-forskere og -foredragsholdere hjælper faktisk „tavshedsgruppen“, nogle bevidst, andre ubevidst. Ved at prøve at bringe mr. Adamski i vanry, arbejder de imod sandheden, mens de samtidig synes at kæmpe for at bringe sandheden om interplanetariske rumskibe frem. Mange begyndere, der tror, at disse folk er ærlige, bliver let vildført. Dette er ene og alene min egen overbevisning, men jeg tror, at nogle kontakter bliver arrangeret af tavshedsgruppen. Så får de folk til at gå rundt og fortælle om virkelige oplevelser uden at være klar over, at de er blevet narret, og udsprede fantastiske historier, som er beregnet til at hindre folk med højere uddannelse i at tage emnet „flyvende tallerkener“ alvorligt. Deres forklaringer ville endog kunne klare en prøve med en løgnedetektor, men ville alligevel være falsk. — Adamski blev tilbudt 50.000 dollars, hvis han ville underskrive en erklæring om, at hans bog var opdigt.

C. A. Honey.

At være stor vil ikke sige at være hævet over menneskeheden og beherske andre, men at hæve sig op over sine splittede og blinde indskydelser og beherske sit eget jeg.

Descartes.

HVORFOR?

(Ought to be translated).

Her er et par uddrag af nogle af de gældende love (US), som kan være den indirekte årsag til meget af den forvanskelse, som gang på gang synes at komme fra regeringen. Major Donald E. Keyhoe fremførte disse love i sin bog „Flying Saucer Conspiracy“ (Henry Holt Co., N.Y.), men det ser ikke ud til, at ret mange mennesker tillagde dem ret stor betydning. Det ser nu ud til at være på høje tid, at menneskene i USA og resten af verden bliver gjort bekendte med det lovlige diktatur, som holder dem i tvivl og uvidenhed om, hvad der sker i verden i dag. Som jeg har sagt utallige gange, vil rumfolken gerne hjælp, men hvordan er det muligt ved en sådan modstand og straffeforanstaltninger overfor de, som har set noget og som kunne fortælle meget?

AFR (Air Force Regulation) 200—2 blev udstedt den 26. august 1953 af Harold E. Talbott fra flyvevåbnets sekretariat. Under paragraf 9, som hedder „Frigivelse af kendsgerninger“ — blev det slået fast, at kun fup, grov spøg og falske UFO-rapporter kan frigives til offentligheden eller pressen. Alle sande UFO-rapporter modtaget af luftvåbnet skal hemmeligholdes overfor offentligheden.

Efter AFR 200—2 skal alle bekræftede rapporter om flyvende tallerkener forceres igennem til efterretningstjenesten ved hjælp af fjernskriver eller radio. Hvor det er muligt skal alle håndgribelige bevismaterialer omgående flyves til Atic i Dayton. 1. (Læg godt mærke til dette G.A.) „Dele af flyvende tallerkener — virkelige eller formodede. 2. Fotografier af radarskærme visende „Tallerken manøvrer og hastighed. 3. Ægte billeder af flyvende tallerkener“.

AFR 200—2 begrænser virkelig UFO-undersøgelse til tre super-hemmelige grupper: Afdelingen af flyvevåbnets efterretningstjeneste i Pentagon. Den 4602. efterretningsskadrille som har særlige forskere på alle luftforsvars pladser. ATIC (Air Technical Intelligence Center) i Dayton, Ohio. Selv højerestående officerer fra flyvevåbnet advares imod at overtræde første afsnit — det som omhandler hemmeligholdelsen af UFO-rapporter fra nævnte tre grupper.

— — —

JANAP 146 (B) blev udstedt i september 1951 og nedklassificeret efter da ordre af 12. december 1953 (JANAP: Joint Army Navy Air-Publication). Ifølge afsnit 111 kan enhver pilot, som afslører en officiel UFO-rapport idømmes fængsel i fra 1 til 10 år og indtil 10,000 dollars i bøde (Titel 18, US Kode, 793). En anden ordre omtaler retsforfølgelser.

Under benævnelsen „Cirvis“, JANAP 146, beordres piloter til at rapportere om UFOer over radioen fra et hvilket som helst sted i verden. Sikkerhedsklausulen forbyder imidlertid enhver, som afgiver en cirvis-rapport eller får kendskab til, hvad en sådan måtte indeholde, så meget som at nævne, at en sådan eksisterer. Denne ordre, understreget med bøder og fængsel, henvender sig til militære og civile piloter, som afgiver cirvis rapporter om UFOer. — Samtidigt lukker det munden på medlemmer af forsvarsministeriet, CAA, civilflyvningens råd og enhver anden afdeling eller institution som har med cirvis rapporter at gøre. Selv en civilist kunne blive sagsøgt for at røbe en tallerken observation, hvis vedkommende på en eller anden måde fik kendskab til enkelthederne fra en cirvis meddelelse. (En kopi af JANAP 146 kan ses på side 301 i Keyhoe's bog: „The Flying Saucer Conspiracy“).

— — —

PRNC 3820 1 kode 03 blev udstedt den 23. juli 1954 af „Potomac River flåde kommando“. Dette direktiv, underskrevet af admiral T. B. Hill, beordrede omgående rapport af uidentificerede flyvende objekter. Det anvender kodeordet „FLYOBPRPT“ ved telefon eller fjernskriverrapporter. De skulle adresseres til følgende:

1. Chefen for luftvåbnets efterretningstjeneste.
2. ATIC.
3. Chefen for luftforsvaret (ADC).
4. Chefen for Eastern Air Defense Command.
5. Chefen for flådens efterretningstjeneste.
6. Chefen for Eastern Sea Frontier.
7. Chefen for Potomac River flåde kommando.

For at sikre hemmeligholdelse af rapporterne citerede direktivet JANAP 146, AFR 200—2 og to tidligere flådebestemmelser — OPNAV 3820 og direktiv 3820. 2 fra cheften for Eastern Sea Frontier.

Den 5. februar 1958 udstedtes nye instruktioner til alle luftvåbnets kommandoer for at sikre hemmeligholdelse om UFO-udviklingen. Disse ordrer er in-

deholdt i en revideret 7 siders udgave af luftvåbnets regulativ 200—2, som jo er „Biblen“ om de flyvende tallerkener. Det følgende er de vigtigste censur punkter fra paragraf 9, side 4 i citat:

„Oplysning om en observation må kun frigives til pressen eller til offentligheden af chefen for den flyveplads, som det drejer sig om — Hvis det observerede er blevet positivt identificeret som værende et almindeligt eller kendt objekt“.

„Hvis observationen er uforklarlig eller vanskelig at identificere på grund af utilstrækkelige oplysninger eller uoverensstemmelser, er det eneste, som må frigives, det faktum, at observationen undersøges, og at oplysninger derom vil blive frigivet på et senere tidspunkt“.

„Når forundersøgelsen er afsluttet, må det offentliggøres, at resultaterne af undersøgelsen vil blive fremsendt til ATIC til bedømmelse og analyse. Yderligere forespørgsler skal rettes til den lokale informations tjeneste“. Citat slut.

(Kommentar) Forespørgsler hos informationskontoret bliver konstant afvist.

Luftvåbnet har endnu et UFO-censorerings skrift, no. 200—9. Det er klassificeret, og detailleres kendes endnu ikke, hvad angår indholdet.

I paragraf 3 i det nye (februar 1958) AFR 200—2 accepterer lige så stille UFOerne. Der står i citat:

„Der er behov for yderligere videnskabeligt kendskab til områder som de geofysiske, astronomiske og den ydre atmosfære som studiet og undersøgelserne af UFOer og lignende luftfænomener kan bringe den i berøring med. Citat slut.

Ovennævnte uddrag blev sendt mig af en journalist, som har vist, at han er en alvorlig og utrættelig forfægter af sandheden og ærlige beretninger om rumgæsterne.

Netop her i sidste week-end (15. juni) havde jeg den glæde at læse en netop frigivet beretning af major Keyhoe, hvor han meddeler, at det så sent som 5. maj 1958 var blevet officielt indrømmet over for ham, at JANAP 146 stadig er i kraft. Erklæringen var ifølge meddelelsen underskrevet af oberst James C. Sherrill, USAF, rådgiver for JCS (Joint Chiefs of Staff) formand, general Nathan F. Twining.

Kan det tænkes, at effektiviteten af disse ordrer forklarer, hvorfor Edward J. Ruppelt i sin bog „Rap-

port om UFOerne" erklærede, at mine påstande officielt var blevet forvist til svindelafdelingen.

Mon det også er derfor mr. Straith's tilknytning til statsministeriet og hans eksistens „officielt“ er blevet benægtet, og enhver mulig anstrengelse gjort for at bringe brev til mig i miskredit, uden at nævne regeringens trykte segl?

Spørg deres kongresmedlemmer om de kender disse ordrer. Efter som ordrerne på ingen måde synes at beskæftige sig med trusler mod vort lands sikkerhed, hvorfor blev de da oprindeligt lavet? Og hvorfor tillades det, at de stadig er i kraft? Bed dem foretage en grundig undersøgelse af denne sag, og så gøre noget for jer, folket, som de repræsenterer ud over den ganske nation.

Adamski | H. C.

Virkninger ude fra verdensrummet

(Ought to be translated)

En advarsel fra NASA

Efter en artikel i „New York Times“ (citeret i Vancouveravisen „Province“ den 7.2.1961) har NASA bekendtgjort, at opdagelsen af intelligent liv på andre stjerner kan føre til sammenbrud af vor jordiske civilisation. Derfor skulle vor klode forbedre sig herpå. Ordret hedder det: „ . . . Selv om opdagelsen af intelligent liv i andre dele af universet ikke er sandsynlig i den nærmeste fremtid, kan dette dog ske, hvad dag det skal være“. Beretningen fortsætter med, at opdagelsen af intelligent liv på andre planeter vil føre til anstrengelser her på vor klode for at skabe kontakt, som dog kan medføre store forandringer for os eller endog muligheden for undergang af vor civilisation.

Beretningen oplyser videre, at selv her på Jorden er civilisationer gået til grunde, når de er stødt sammen med højere udviklede civilisationer, eller dette møde har medført store og gennemgribende ændringer. Derfor kan vi bedre møde en lignende krise, når vi bedre forstår den.

Hvad forrårer denne beretning?

Denne beretning er af overordentlig stor betydning for alle, som beskæftiger sig med UFO-problemet. Man finder nemlig her den første antydning af hvorfor regeringer, presse og befolkning i næsten

alle lande her på Jorden ikke i sin helhed vil indrømme de fl. tall. interplanatariske oprindelse. Tavs-
hedens sammensværgelse bliver ofte opfattet som et forsøg på at bevare befolkningen for panik. Vi tror derimod, at det er et ubevidst forsvar mod pure fortvivlelse. Den angst, som de fl. tall. udløser, består ikke deri, at de rent fysisk kunne angribe os, men at det derimod repræsenterer et utåleligt angreb på vore tænkevaner, således som disse gennem århundreder har udviklet sig. Når sandheden om de fl. tall. bliver almindelig — og det vil ske en dag — så vil virkningen på dem, som hidtil har anset det for opspind, i sandhed virke chokerende. Dette chock kan blive så stort, at det styrter regeringerne over hele Jorden og efterlader et kaos, indtil en ny fører findes, som er i stand til at lede verdenen ind i en fuldkommen ny livsopfattelse.

UFO-Nachrichten. — Oversætter Slej.

To overensstemmende beretninger

Natten mellem den 30. og 31. juli 1961, kl. 2,50, så jeg et UFO under min tjeneste på hospitalet i Seraing.

Jeg ved ikke hvorfor, men jeg betragtede stjernerne på det nævnte tidspunkt og så til min store forbavselse, at en af dem bevægede sig i retningen syd-vest hvorefter den i en stor sløjfe kom tilbage i retningen nordøst omtrent på det sted, hvor Månen var at se. Synet af denne lysende stjerne, der bevægede sig på en kontrolleret måde, varede 3 minutter.

Michel Erler (Liège).

Mandag den 26. juni 1961 befandt jeg mig uden-dørs henimod kl. 21,30 og var ved at beundre stjernehimmelen, da jeg pludselig så to mærkelige, ubevægelige kugler af forskellig farve vest for byen Nice. Den ene var blå og hvid, den anden rød og hvid, og jeg så tydeligt, at de drejede rundt om deres egen akse, samtidig med at de udsendte et stærkt lys.

Jeg kunne se i disse to lysende kugler indtil kl. 22. Efter at have drejet ansigtet bort i nogle sekunder for at beundre en anden del af den mørke nattehimmel konstaterede jeg undrende, at kuglerne var væk da jeg på ny ville iagttage dem. Måske var de selv fløjet ud i rummets dybder, eller blev de mon „trukket“ tilbage til et sted i rummet?

Oversætter: Aage Voss.

„Le Courrier Interplanétaire“, september 1961.

UFO - observationer over Skandinavien

(Ought to be translated)

Fra den 10. maj til den 13. juni 1962 er der til SUFOIs Rapportcentral indkommet 17 rapporter hvoraf 3 var fra 1961, medens resten var fra i år. Der er i samme tidsrum indkommet 7 detektorvarslinger, således at vi i alt har fået 157 detektorvarslinger.

Til SUFOI er der nu i alt indkommet 1868 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	339 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	275 rapporter
Fra 1961	382 rapporter
Fra 1962	82 rapporter
I alt	1868 rapporter

Herr E. B. fra Nordborg på Als kom den 1. april kørende kl. 03,00 om natten i sin lastbil på vej til Frydendal Kro efter læs. Da han kørte igennem Hjortspring blev bilen pludselig oplyst af to UFOer, som fløj over bilen i lav højde. Det ene var på størrelse med en appelsin, det andet var lidt mindre. Lyset fra de to objekter var så kraftigt, at bilens stærke lys ikke kunne ses. Objekterne fløj meget stærkt og forsvandt efter 10 sekunder i sydvestlig retning. De to runde objekter fløj ikke i en ret linie, idet deres kurs havde et sving på midten, ligesom de ændrede deres højde en smule.

Herr V. Nørgaard kom den 27. april kørende i bil mellem Ølgod og Tarm. Pludselig fik han fornemmelsen af et lys bagfra. Han standsede bilen og så da et objekt gennem bilens siderude. Objektets form varierede mellem ellipseformet og rundt. Dets farve skiftede mellem hvidgult og orange. Observatøren holdt stille i 10 minutter og iagttog genstanden, hvorefter han kørte videre mod Tarm. Objektet kunne da stadig ses, medens det i små ryk bevægede sig fra sydvest mod nordvest, i en lidt varierende højde. Der var eet vidne.

I sidste måned modtog vi en rapport fra Randers, hvor fru. L. Jensen samme aften kl. 2204 havde iagttaget et ellipseformet, mat hvidt objekt, medens det fløj en kort strækning på den vestlige himmel. Det kan have drejet sig om det samme objekt.

Den første maj kl. 21,30 befandt hr. M. Andersen fra Gedved sig nær Addis, d.v.s. på landevejen der fører fra Addis og ud til hovedvejen mellem Silkeborg og Horsens. I retning mod Ry får observatøren øje på 3 gulagtige lys (som natriumslys). Disse lys lyste kraftigere end gadebelysningen i Ry. Deres størrelse var 3 mm i udstrakt arm. De stod som tre hjørner i en trekant. Efter to minutters observation dalede alle tre objekter mod jorden og forsvandt i 2—3 minutter, hvorefter de igen steg op til samme sted som før, men de havde et andet indbyrdes forhold. Objekterne stod stille endnu et par minutter, hvorefter det ene lys slukkedes for lidt senere at vise sig et andet sted. 30 sekunder senere slukkedes alle tre objekter, eet efter eet, og skønt observatøren og et vidne, der var med, iagttog himlen i endnu 10 minutter sås ingen af objekterne igen. De to observatører prøvede at finde spor eller affald i det område, hvor objekterne formodedes at have befundet sig, men uden resultat.

Den 3. maj er Falck fra Terndrup ude at slukke en mosebrand, da to Falck-reddere ser et objekt. Det var en kronestort i udstrakt arm, og det lyste med et stærkt, konstant lys. Det bestod af et rundt hoved med en lang hale efter. Farven var orange, men hovedet på objektet virkede nærmest sæbebobleagtig. Objektet blev observeret NNØ for Nr. Kongerslev kl. ca. 20,15. Iagttagelsestid var ca. 6 sekunder. På den korte tid tilbagelagde objektet en strækning på 110 grader af himmelbuen, så det gik stærkt.

Måske er det det samme objekt, som har spøgt lidt senere. Kl. 20,29 ser hr. A. P. fra Damhusgade i Kolding et ti-øre stort objekt flyve fra nordøst til vest i en stor bue, medens det samtidig dalede fra ca. 70 grader til horisonten. Objektet var rundt og orange og var forsynet med en kort rød-orange hale. (Terndrup-objektet havde en meget lang hale). Objektet sås i 30—40 sekunder. Lyset fra objektet var konstant.

Så godt som samtidig med ovennævnte observation, nemlig kl. 20,30 ses et ti-øre stort objekt fra Vejlevej i Brande. Objektet var klartlysende grøn og forsynet med en lysegrøn hale. Lyset fra objektet var kraftigt og det var konstant. Objektet gik over himlen i en vandret bane med retning fra sydøst mod nordvest. Observationstid 8—10 sekunder. Det forsvandt bag hustage. — Observatøren har senere snakket med forskellige mennesker, der også har

set objektet. Selv om observatørerne har befundet sig op til 45 km fra hinanden har de alle set objektet i samme højde over horisonten og med samme kurs. Det kunne derfor se ud til, at det har drejet sig om et meget stort objekt i meget stor højde.

Hr. J. E. Petersen fra Brande så den 18. maj noget, der sikkert har været et moderskib. Kl. var 22,00, da observatøren under en aftenvandring fik øje på et stort, rødtligt objekt, hvis form var en smule ellipseformet. Objektet var stillestående. Det forsvandt efter få minutters observation. Kort efter kom det imidlertid til syne igen samme sted, hvorefter det udladede fire små objekter. Det forsvandt pludselig 5—10 minutter senere. Objektet lyste kun svagt og med et konstant lys. Det var forsynet med en korona, som blev betegnet som „bleg, klar lys“. Vejret var letskyet med vindstyrke 3. Månen sås til højre for objektet, som stod i syd-øst.

Som det sikkert er bekendt fra aviserne, blev der den 7. juni set et rundt eller ovalt objekt over Læsø fra kl. 10,00 om formiddagen til kl. 21,30 om aftenen. Objektet var stillestående og lyste klart som sølv. Det var tilsyneladende højt oppe, idet et Piperfly, der blev sendt op fra Aalborg af avisen „Ny Tid“ nåede op til en højde af 2500 m uden at objektet syntes større eller nærmere. Vi prøver nu at få så mange rapporter ind som muligt og vender tilbage om denne rapport i næste måned.

De øvrige rapporter fra denne måned var fra Oxbøl, Als, Gilleleje, Kappel, Halkjær samt Bromma, Sverige.

Detektorvarslingerne var fra Nibe, Aalborg, Horslunde og København. I de seks af tilfældene var der skyet eller overskyet, hvorfor der meget naturligt ikke var nogen observation. I det sidste tilfælde var der helt klart, men det hjalp åbenbart ikke, idet der heller ikke i dette tilfælde blev observeret noget.

E. Jensen.

Kegleformet UFO

Det argentinske luftfartsministeriums officielle organ „Revista Nacional de Aeronautica“, Buenos Aires, har i november 1960 offentliggjort følgende rapport fra flyverkaptajn Luis Niotti, som er knyttet til underofficersskolen i Cordoba.

Den 3. juli 1960, da jeg henimod kl. 16,30 kørte på vejen fra Yacanta til Cordoba, så jeg i en afstand

af 70 km fra sidstnævnte by et kegleformet objekt, der i langsom fart og i rotation om sin egen akse bevægede sig horisontalt mod syd, som var det en ballon der blev ført af sted med vinden. Under denne bevægelsen blev farten sat betydeligt op, og UFOet forsvandt i skyerne, uden at der hørtes den mindste lyd. I sin horisontale stilling blev objektet observeret i mindst et minut. Kegleens grundflade var ca. 4 meter i diameter og højden 6 til 8 m. Dette UFO var mørkegråt og uigennemsigtigt. Dets fart kunne anslås til 5 a 7 km/t og sluttede med en acceleration, der bragte hastigheden op til mindst 200 km/t. Afstand fra vejen skønnedes til 100 a 120 m, højde over vejen 10 a 15 m og skyhøjden 80 a 100 m. Et fotografi taget med mit 35 mm kamera er sammen med negativet blevet forelagt det argentinske flyvevæsens tekniske afdeling, og denne har anerkendt optagelsen som autentisk. Med hensyn til den sorte farve, som keglens grundflade har, og som på fotografiet forekommer meget mørkere, end den var i virkeligheden sammenlignet med resten af objektet, så kan det i princippet skyldes filmens følsomhed under påvirkning af strålinger af ukendt art, som ikke findes i lysets normale spektrum.

„Le Courrier Interplanétaire“, september 1961.

Oversætter: Aage Voss.

Lysfænomen

En mærkeligt lysfænomen er set over Frias, Argentina. Bladet „La Prensa“, Santiago del Estero, skriver om et usædvanligt fænomen, der er blevet iagttaget den 27. maj 1961 kort før midnat over Frias. Klokkeren var 23,30, da man på en mørk men skyfri himmel pludselig så et stærkt lys i stor højde og i sydvestlig retning. Det lignede skæret fra et lyn, og det oplyste jorden over en strækning på flere kilometer. I løbet af nogle sekunder voksede lysets intensitet så meget, at der var byttet om på nat og dag. Beboerne i den nævnte by, som var dels forbavset, dels rædselsslagne, gik ud i gaderne for at betragte fænomenet. Lyset forsvandt efter nogle øjeblikkes forløb, og man fik samtidig indtryk af, at noget bevægede sig i rummet, uden at man kunne høre den mindste lyd.

„Le Courrier Interplanétaire“, november 1961.

Oversætter: Aage Voss.

Raketter drevet af lys

Ifølge en avisartikel planlægger videnskaben at sende en raket gennem rummet med 186.000 miles i sekundet! Forfatteren David Friter erklærede, at han havde hørt sådanne udtalelser af „det nøgterne universitet i Sydney“.

„Over hele verden“, skriver Friter, „har videnskabsmænd og konstruktører travlt med at tegne på tavler og papirlapper. De udtænker nye ideer for en fuldstændig ny form for raketter, *Foton raketten*, drevet udelukkende ved lyset“.

Artiklen anfører Sydney universitetets fysiker og lektor, dr. S. T. Butlers udtalelse om, at mulighederne var meget store.

Normalt består elektromagnetiske bølger — varme — lys, ultraviolet eller x-stråler af meget små partikler i bevægelse, de kaldes fotoner. De opfører sig meget lig partikler i stof. „Derfor, hvis De retter en lysstråle bagud“, siger dr. Butler, kaster de energi bagud og skaber en kraft, der er rettet fremad, akkurat som en strøm af hede luftarter, der driver en konventionel raket frem.

Professor Eugen Sanger fra det tyske institut for Jet-kraft-fysik siger, at for at rejse i rummet kræver en fotonraket en lysstråle med en temperatur på 150.000 grader celsius. Dette kunne udføres med en plasma-lampe. („Plasma, er fastslået at være en ioniseret luftart lavet af et eller andet fast stof, en væske eller luftart, som er blevet opvarmet til en meget høj temperatur“). Hvordan kan en plasmalampe transporteres i en raketale uden at smelte denne? Simpelt, siger dr. Butler, man placerer den i en „magnetisk skal“. De ioniserede atomer i plasmaen kan ikke trænge igennem og bliver simpelthen derinde holdt på plads i rummet af usynlige vægge“.

Raketter drevet af lys skal drives af konventionelle kemiske aggregater, indtil de er udenfor Jordens atmosfære, idet lys af en sådan intensitet vil brænde eller smelte alt i nærheden.

„At konstruere lampen vil blive et af de største problemer“, udtalte dr. Butler. Men det skulle ikke være umuligt.

Man planlægger allerede metoder, ved hjælp af hvilke man kan komme op på 20.000 grader. Foton raketter behøver ikke tilnærmelsesvis denne høje temperatur“.

Nogle astronomer ynder stadig at fortælle os, at hvis nogen forlader Jorden for at rejse til en anden planet i deres unge år, kan de muligvis nå at være tilbage lige tidsnok til at få deres folkepension! Men nøgterne videnskabsmænd regner med, at hvis vi kunne drikke morgenkaffe på Månen, kunne vi være på Mars til frokost!

De ovenfor angivne oplysninger er taget fra en artikel i avisen „The Morning Bulletin“, Reckhampton, Queensland, fra oktober (1959). Da vi ikke fandt noget, der refererede til emnet i hovedbladene eller andre steder, ville vi vente med at lade det komme med i brevudvekslingen. Sidste måned meddelte Brislanes aviser imidlertid, at dr. Von Engel, en af verdens førende indenfor Plasma-fysik, var kommet til Brislane, og at en gruppe af folk fra Queenslandsuniversitetet ville gøre forsøg indenfor Plasma-fysik for om muligt at finde en billigere måde til fremstilling af elektricitet. Strøm-eksperter, meddeler avisen „Courrier Mail“, tror at Plasma ved at føres gennem et magnetisk felt kunne udvikle elektricitet med det samme.

Tidligere på året bragte magasinet „People“ en artikel med overskriften „Nye epokegørende rummotorer“, hvori det hed, at den nye (plasma) motor ville kunne forhindre satellitter i at kolportere ligesom de ville kunne styres til forskellige breddegrader efter ønske.

Idet artiklen vender tilbage til Plasma, fortsætter den: „Det er ikke længe siden, videnskaben for hovedpartens vedkommende var af den overbevisning, at det meste af vort univers bestod af luftarter enten i luftformig eller flydende tilstand. I dag hælder mange til den anskuelse, at universet ikke for størstedelen består af disse, men derimod fortrinsvis af plasma, der er i en tilstand, hvor partiklerne er elektrisk opladet“.

Solen og stjernerne er f. eks. mest plasma.

Videnskaben afslørede i 1958 (Præsident Eisenhower's videnskabelige rådgivende forsamling) at rummet er rigt på energi, udstråling og hurtigt bevægende partikler af stor variation som i et rum i bevægelse, med en slags ioniseret Plasma, domineret af Solen, gennem hvilket vor jord bevæger sig“.

Og endelig, — i 1955, beskrev Adamski, hvad han så i rummet, mens han befandt sig på et venusiansk moderskib. Han så hvirvlende energi, nydanelser og opløsning — en evig bevægelsesenergi —

stoffets bestandige søgen efter at danne eller gendannes med andre partikler i rummet.

Jeg bruger udtrykket „energi“, fordi jeg ikke kan finde noget andet ord for det, jeg iagttog. Det synes at indeholde masser af kraft — jeg tror, jeg i virkeligheden var vidne til den kolossale kraft, der gennemstrømmer rummet, af hvilket planeter, sole og mælkeveje er dannet, den samme kraft, som er det bærende og opretholdende for al bevægelse og liv i hele universet.

„Ombord i rumskibene“, fortæller Adamski, „alle legemer i rummet er negative i forhold til rummet og bevæger sig i et hav af elektromagnetisk kraft. Derfor frastøder negativ stråling alle negative legemer . . .“

Er rummet da en slags Positiv Plasma? Plasma er blevet defineret som et stof, i hvilket partiklerne alle er elektrisk ladede. For øjeblikket eksperimenterer videnskaben med plasma-fysik for at finde en bedre form for drivkraft og en billigere form til fremstilling af elektricitet. Lad os håbe, at de tilfældigvis snubler over den fri energi i universet.

N.N.

Red. Artiklen kan muligvis forekomme lidt tung, fordi der findes begreber, som er ukendte udenfor fagkredse. Hovedformålet er da også blot at vise de videnskabelige eksperimenter som en parallel til Adamski's og andres udtalelser angående rejser i rummet. Der vil senere i UFO-NYT blive bragt små-artikler om den moderne tekniske videnskabs terminologi.

Italien

Den 9. august 1961 fra kl. 20,40 til 21,10 har befolkningen i Verona iagttaget 3 UFOs, som bevægede sig hurtigt i retningen vest/øst. Det første UFO skiftede farve fra blå til rødt. De to andre, som fulgte hinanden, standsede begge op i ca. 10 minutter, hvorefter de forlod området. Det første UFO beskrev dernæst en stor bue på himlen, idet det brat skiftede farve fra rødt til grønt og sluttede med hvidt. Denne beretning er blevet bekræftet af det aeronautiske observatorium (Meteo IV).

„Le Courrier Interplanétaire“, november 1961.

Oversætter: Aage Voss.

29. oktober 1956 (Rom (DPA)).

I de sidste dage og uger hober beretninger om flyvende tallerkener og flyvende cigarer sig op over hele verden. Meldingerne stammer dog mest fra enkelt-personer, som har set disse flyvende obj. — Desto mere interessant er en melding fra Florens, hvor flere tusinde mennesker har set et af disse sælsomme himmelfænomener.

Over 10.000 mennesker så i onsdags på stadion i Florens en flyvende tallerken, som raste hen over byen. Det sælsomme himmelsyn gjorde så stort et indtryk, at fodboldspillet blev afbrudt i flere minutter. Ifølge italienske avismeddelelser fra i går faldt der fra det gådefulde obj. en regn af glinsende, spindelvævsagtige fnug ned mod jorden og satte sig fast i træer, på tagene og på telefonrødene. Universitetsinstituttet i Florens har undersøgt disse fnug. Fnuggene kunne brænde, og asken viste „en substans af trævleagtig struktur med bemærkelsesværdig mekanisk modstandskraft“. Ad spektografisk vej blev i asken påvist bestanddele af bor, silicium, kalsium og magnesium. Direktøren for instituttet, professor Canneri mener, at det drejer sig om et bor-silicium-glasuldsprodukt.

Det samme fænomen er blevet iagttaget i Siena, Prato og Sesto Fiorentino. I flere dage er beretninger om iagttagelser af flyvende tallerkener væltet ind fra alle dele af Italien. De fleste beretninger kommer fra Toscana og Emilien.

Den brasilianske præsident har anerkendt eksistensen af UFOs og anordnet, at luftvåbnet skal behandle dem med velvilje.

Den nye tidsalders lavine ruller videre. Mennesket banker på døren til den 4. dimension. Fri energi gør sig gældende på mange områder og ryster de økonomiske forskansninger. Mennesket i den nye tidsalder dirrer overalt af aktivitet. Hvori ligger årsagen til dette tempo? „Der findes en særlig trang til viden“, siger Edgar Sievers, Afrikas førende UFO-forsker. „Det særlige bemærkelsesværdige er et vedvarende tryk — akkurat som om menneskeheden blev drevet frem af en usynlig hånd“.

„Little Listening Post“, jan./febr. 1961.

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergårde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II: Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf. GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertofte 9, Gentofte, tlf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Sundby I: Aage Müller Christensen, Backersvej 67 Kbh. S., tlf. SU 9525.
Sundby II: Stanislaw A. Slonina, Frederikshøj alle 6.
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, tlf. 918 y.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69¹, telf. Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 045 24454.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlundvej 15, telf. 1583.
Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.
Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.
Sød: A. Gasenzer, Sød, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. A. Balsløw, M. Rasmussensgade 15.
Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf. 09 11 99 20.
Rudkøbing: P. Bønnelykke, Strandbakken 12 telf. 51 17 22.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Hornslunde: Lyng Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: M. Larsen, Vilbانهøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, telf. 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.
KØBENHAVN:
Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.

Hver dag er en sjælden gave,
en skønnende mulighed;
hver dag er på ny en nåde,
der stiger fra himlen ned!
Hver dag er igen et ansvar,
et nyt og et vældigt krav.
Hver aften står hvide stjerner
og spørger dig, hvad du gav.
Mads Nielsen.

Læg mærke til dette

UFO-litteratur, bøger, tidsskrifter, studiehæfter og øvrige materialer er til udlån i SUFOIs biblioteker.

Litteraturfortegnelser og udlånsbestemmelser fås ved henvendelser til bibliotekerne.

SUFOI BIBLIOTEK RANDERS

v. P. C. Andersen,
Violvej 5, Randers.

SUFOI BIBLIOTEK KASTRUP

v. Flemming Jensen,
Kastruplundsgade 70, Kastrup.